

Lönerapport år 2007

Löner och löneutveckling år 1996–2006

Rapporten har utarbetats av LOs löne- och välfärdsenhet.
För ytterligare information, kontakta Mats Larsson, telefon 08-796 28 11.

© Landsorganisationen i Sverige 2007

Omslagsfoto: Terje Mortensen/Edelpix

Grafisk form: LO

Original: MacGunnar – Information & Media

Tryck: LO-Tryckeriet, Stockholm 2007

ISBN 91-566-####-#

LO 07.09 2 000

Innehåll

Sammanfattning.....	4
1. Lönenivå 2006.....	6
2. Löneutveckling år 2006 – räknat i procent.....	8
3. Löneutveckling år 2006 – räknat i kronor.....	10
4. Avtal 2004 – avtalad och faktisk löneutveckling.....	12
5. Löneutveckling år 1996–2006.....	16
6. Kvinnor och män.....	20
7. Prognos för löneutveckling år 2007–2008.....	29
8. Lönenivå år 2006 – 19 sektorer.....	30
9. Arbetare och direktörer.....	32
Bilaga 1. Metod och dataunderlag.....	34
Strukturrensning.....	36
Standardvägning.....	37
Statistikens tillförlitlighet.....	38
Bilaga 2. Månadslön år 2006 och löneutveckling år 1996–2006 för arbetare, tjänstemän och samtliga anställda.....	39

Sammanfattning

19 600 för arbetare och 28 200 för tjänstemän

Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har ökat stadigt de senaste åren och år 2006 var inget undantag. Den genomsnittliga månadslönen var då 19 600 kronor för arbetare och 28 200 kronor för tjänstemän. En skillnad på hela 8 600 kronor till tjänstemännens förmån. I procent räknat är skillnaden 44 procent.

Uppdelat på privat och offentlig sektor så är det tjänstemän inom privat sektor som har högst medellön, 29 700 kronor, medan arbetare inom offentlig sektor har lägst med 17 900 kronor.

Det visar LOs årliga bearbetning av Statistiska centralbyråns lönestrukturstatistik gällande år 2006.

2,8 procent för både arbetare och tjänstemän

I procent räknat var löneutvecklingen mycket jämn mellan arbetare och tjänstemän år 2006 då lönerna i genomsnitt ökade med 2,8 procent för såväl arbetare som tjänstemän.

Även uppdelat på privat och offentlig sektor var skillnaden liten då lönerna ökade med mellan

2,7 och 2,9 procent för såväl arbetare som tjänstemän.

Reallöneökning tio år i rad

Samtidigt ökade konsumentpriserna mindre än vad lönerna ökade. I genomsnitt ökade priserna med 1,4 procent vilket alltså innebär en reallöneökning med cirka 1,4 procent för både arbetare och tjänstemän. Lönerna har därmed ökat klart mer än priserna tio år i rad.

Stor skillnad räknat i kronor

Räknas löneökningarna i kronor i stället för procent så blir skillnaden stor mellan arbetare och tjänstemän. För arbetare ökade månadslönen i genomsnitt med 540 kronor och för tjänstemän med 760 kronor. Det vill säga 210 kronor mindre för arbetarna.

Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän ökade alltså även detta år liksom det gjort varje år de tio senaste åren.

Lönegapet från 5 100 till 8 600 kronor på tio år

Sedan år 1996 har lönegapet ökat från 5 100 kronor till dagens 8 600 kronor. Medellönen har alltså ökat med 3 500 kronor mer för tjänstemän än för

Arbetare och tjänstemän

Månadslön år 2006

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	19 600	28 200	24 400
Privat sektor	20 400	29 700	25 300
Offentligt sektor	17 900	25 400	22 400

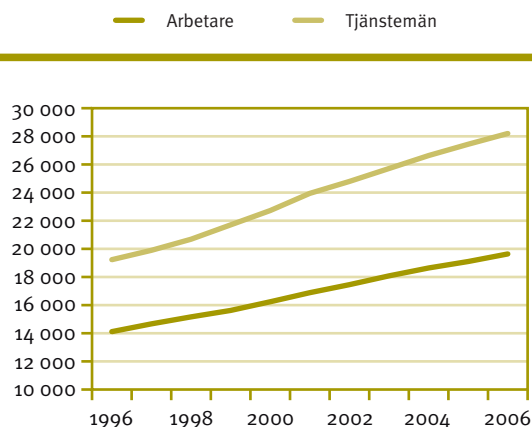
Löneökning år 2006. Procent

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	2,8	2,8	2,8
Privat sektor	2,9	2,7	2,8
Offentligt sektor	2,7	2,9	2,8

Löneökning år 2006. Kronor

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	540	760	660
Privat sektor	570	790	690
Offentligt sektor	470	720	620

Månadslön för arbetare och tjänstemän år 1996–2006. Kronor

arbetare. I procent räknat har lönegapet ökat från 36 procent år 1996 till dagens 44 procent.

Avtal 2004 – avtalad och faktisk löneökning

En jämförelse av den faktiska löneutvecklingen de senaste tre åren med de löneökningar som avtalats mellan fack och arbetsgivare för den senaste treåriga avtalsperioden 2004–2006 visar att lönerna för arbetare ökat nästan exakt lika mycket som angetts i avtalen. De flesta LO-förbunden hade avtalat om minst 1 500 kronor mer i lön och det blev just vad det blev. Knappt en krona mer med undantag av industri- och byggnadsarbetare för vilka lönerna ökade med drygt 1 600 kronor.

För tjänstemän ökade lönerna betydligt mer. Mest ökade de inom tillverkningsindustrin där tjänstemännens löner ökade med 3 270 kronor, dubbelt så mycket som för industriarbetarna.

Kvinnor och män – 4 600 kronor i löneskillnad

Lönerna är alltså betydligt lägre för kvinnor än för män. År 2006 var medellönen för kvinnor 22 000 kronor och för män 26 600 kronor. Kvinnor har därmed i genomsnitt 4 600 kronor lägre lön än män.

Löneskillnaden mellan kvinnor och män är mindre bland arbetare än bland tjänstemän. Bland

arbetare är medellönen för kvinnor 18 000 kronor och för män 22 800 kronor, det vill säga 2 800 kronor lägre för kvinnor. Bland tjänstemän är medellönen för kvinnor 24 800 kronor och för män 32 000 kronor. En skillnad på hela 7 100 kronor.

Kvinnorna närmar sig – men med snigelfart

En liten utjämning av lönerna för kvinnor och män har dock skett de senaste tio åren och år 2006 ökade lönerna en halv procent mer för kvinnor än för män då lönerna i genomsnitt ökade med 3,0 procent för kvinnor och 2,5 procent för män. Denna ovanligt stora skillnad till kvinnornas favör förklaras främst av att medellöner för manliga tjänstemän ökade ovanligt lite, endast 2,3 procent.

Sett över en längre period så går dock utjämningen av kvinnor och mäns löner mycket långsamt. Den utjämning som ändå tycks pågå beror troligen främst på strukturella förändringar bland tjänstemännen i den meningen att andelen kvinnor ökar inom flera tidigare mansdominerade och högavlönade yrken. För det är just den ojämna fördelningen av kvinnor och män inom de flesta yrken som är den bakomliggande förklaringen till en stor del av löneskillnaden mellan kvinnor och män. Detta i kombination med att lönerna systematiskt är lägre inom kvinnodominerade yrken än inom mansdominerade. Inom respektive yrke är dock löneskillnaderna oftast små.

Kvinnor och män

Månadslön år 2006

	Kvinnor	Män
Samtliga	22 000	26 600
Arbetare	18 000	20 800
Tjänstemän	24 800	32 000

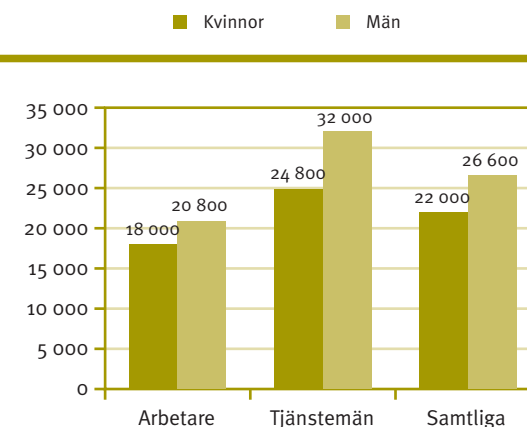
Löneökning år 2006. Procent

	Kvinnor	Män
Samtliga	3,0	2,5
Arbetare	2,8	2,9
Tjänstemän	3,1	2,3

Kvinnors lön i procent av mäns lön

	Ej standardvägt	Standardvägt
Samtliga	83	93
Arbetare	86	97
Tjänstemän	78	92

Månadslön för kvinnor och män år 2006

1. Lönenivå 2006

19 600 för arbetare och 28 200 för tjänstemän

Den genomsnittliga månadslönen för arbete på heltid för samtliga anställda är 24 400 kronor. För arbetare är dock medellönen betydligt lägre, 19 600 kronor, medan den för tjänstemän är 28 200 kronor. Lönen för tjänstemän är därmed 44 procent högre än för arbetare. I kronor räknat så blir skillnaden 8 600 kronor (se diagram 1.1 och tabell 1.1).

Detta framgår av LOs årliga bearbetning av Statistiska centralbyråns lönestrukturstatistik för år 2006 (se bilaga 1 för metod och dataunderlag).

Månadslön år 2006

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	19 600	28 200	24 400
Privat sektor	20 400	29 700	25 300
Tillverkningsindustri	20 600	32 500	25 300
Byggnadsindustri	23 500	29 200	25 000
Privat tjänsteproduktion	19 200	29 000	25 300
Offentligt sektor	17 900	25 400	22 400
Stat	20 000	27 300	26 700
Kommun	17 700	23 600	20 500
Landsting	18 400	27 200	24 900

Tabell 1.1

Lönerna högre inom privat sektor

Lönerna är högre inom privat sektor än inom offentlig. Skillnaden är cirka 14 procent för arbetare och 17 procent för tjänstemän. Följaktligen så är tjänstemän inom privat sektor den grupp som har högst lön, 29 700 kronor, medan arbetare inom offentlig sektor har lägst lön, 17 900 kronor – en skillnad på hela 11 800 kronor, eller 66 procent.

Sex sektorer – lönenivå

Arbetare och tjänstemän fördelade på sex sektorer – tre privata och tre offentliga – visar att lönerna varierar kraftigt mellan de olika sektorerna (se diagram 1.2).

Industritjänstemän högst

Lönerna är klart högre för tjänstemän än för arbetare inom alla sex sektorer och med 32 500 kronor i medellön har tjänstemän inom tillverkningsindustrin de klart högsta lönerna. Närmast därefter kommer tjänstemän inom byggnadsindustrin och privat tjänsteproduktion (handel, bank, transport med mera) med cirka 29 000 kronor i medellön.

Kommunalarbetare lägst

Lägst löner har arbetare inom sektorerna kommun och landsting. I kommunal sektor stannar medellönen för arbetare redan vid 17 700 kronor och inom landsting vid 18 400 kronor. För arbetare inom statlig sektor är lönerna i genomsnitt lite högre, 19 200 kronor.

Byggnadsarbetare högst bland arbetare

Bland arbetare inom de tre privata sektorerna så är lönen klart högst inom byggnadsindustrin där medellönen är 23 500 kronor. Det är nästan 3 000 kronor, eller 14 procent, mer än medellönen för arbetare inom tillverkningsindustrin som är 20 600 kronor.

Störst lönegap inom tillverkningsindustrin

Lönerna för tjänstemän är alltså klart högre än för arbetare inom alla sex sektorer. Skillnaden varierar dock. Störst lönegap mellan arbetare och tjänstemän är det inom tillverkningsindustrin där medellönen för industritjänstemän är hela 11 900 kronor, eller 58 procent, högre än för industriarbetare. Minst lönegap är det inom byggnadsindustrin där det skiljer 5 700 kronor, eller 24 procent mellan byggnadsarbetarna och tjänstemän. Nästan lika lite skiljer det inom kommunal sektor, åtminstone i kronor räknat, då kommunaltjänstemännen har 5 800 kronor, eller 33 procent, högre lön än kommunalarbetarna.

Genomsnittlig månadslön år 2006 Arbetare och tjänstemän efter sektor

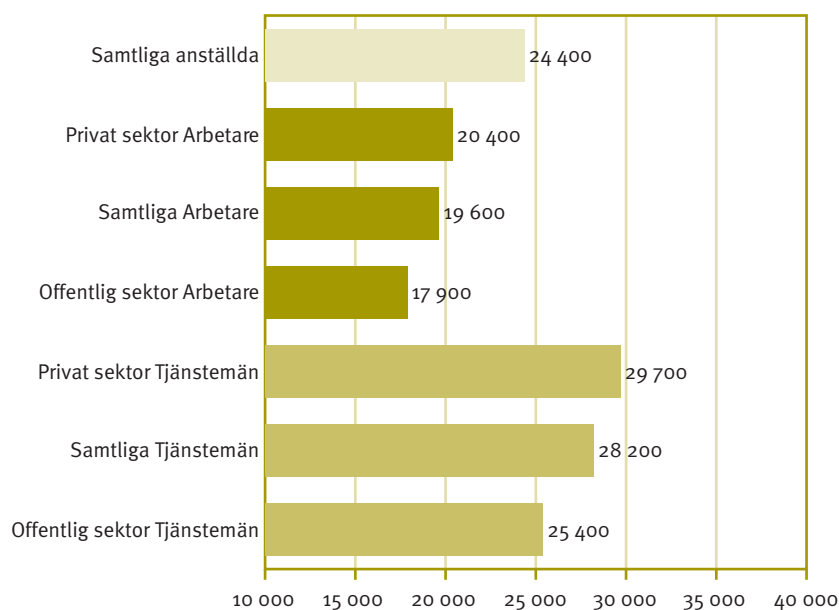

Diagram 1.1

Genomsnittlig månadslön år 2006 Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

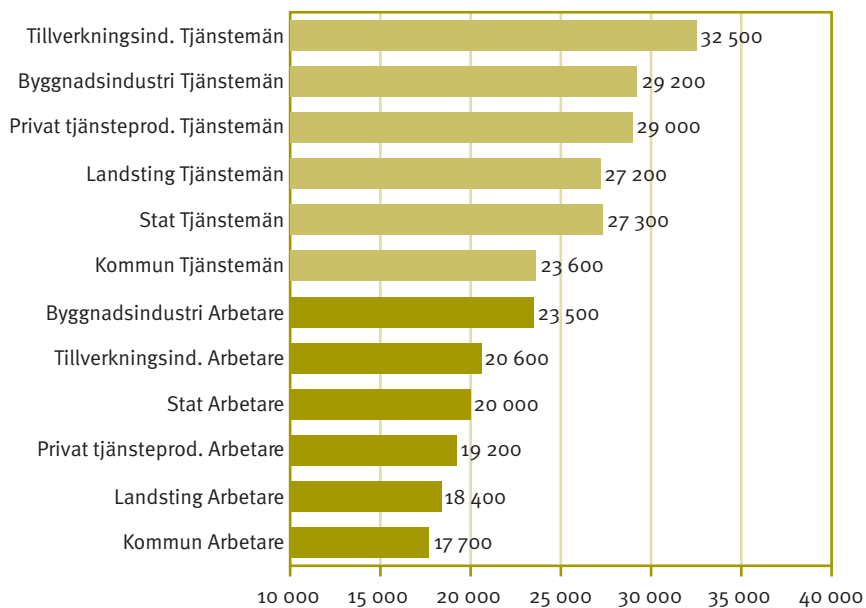

Diagram 1.2

2. Löneutveckling år 2006 – räknat i procent

2,8 procent för både arbetare och tjänstemän

Lönerna ökade med i genomsnitt 2,8 procent för såväl arbetare som tjänstemän år 2006. Även uppdelat på privat och offentlig sektor var löneökningarna relativt lika och låg mellan 2,7 och 2,9 procent för både arbetare och tjänstemän. (se diagram 2.1 och tabell 2.1).

Löneökning år 2006. Procent

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	2,8	2,8	2,8
Privat sektor	2,9	2,7	2,8
Tillverkningsindustri	2,8	3,6	3,2
Byggnadsindustri	2,9	2,4	2,7
Privat tjänsteproduktion	2,8	2,5	2,5
Offentligt sektor	2,7	2,9	2,8
Stat	3,4	3,9	3,9
Kommun	2,7	2,7	2,7
Landsting	2,4	2,2	2,2

Tabell 2.1

Reallöneökning tio år i rad

Samtidigt ökade konsumentpriserna mindre än vad lönerna ökade då inflationen endast var 1,4 procent år 2006. Det innebär att om inflationen på 1,4 procent räknas bort från den 2,8 procentiga löneökningen så återstår cirka hälften, 1,4 procent, i reallöneökning och ökad köpkraft. Lönerna har därmed ökat klart mer än priserna tio år i rad.

Mer om inflation och reallöneutveckling i kapitel 5.

Sex sektorer – procent

Arbetare och tjänstemän fördelade på sex sektorer visar att lönerna ökade med en bit över tre procent för tjänstemän inom stat och tillverkningsindustri, 3,9 respektive 3,6 procent, men även för arbetarna inom statlig sektor, 3,4 procent. Därför är det ett hopp ner med en halv procentenhet till övriga grupper vars löner i de flesta fall ökade med mellan 2,5 till 2,9 procent.

Minst ökade lönerna inom sektorn landsting. Det gäller för såväl arbetare som tjänstemän vars löneökningar stannade vid 2,4 respektive 2,2 procent (se diagram 2.2).

Arbetstidsförkortning i stället för lön

Det bör noteras att det i flertalet avtal bland LO-förbunden inom tillverkningsindustrin och i några fall även inom byggnadsindustrin ingick arbetstidsförkortningar i utbyte mot löneökningar. Värdet på arbetstidsförkortningarna värderas i avtalen till cirka 0,5 procentenheter i utebliven löneökning.

Löneökning år 2006. Procent Arbetare och tjänstemän efter sektor

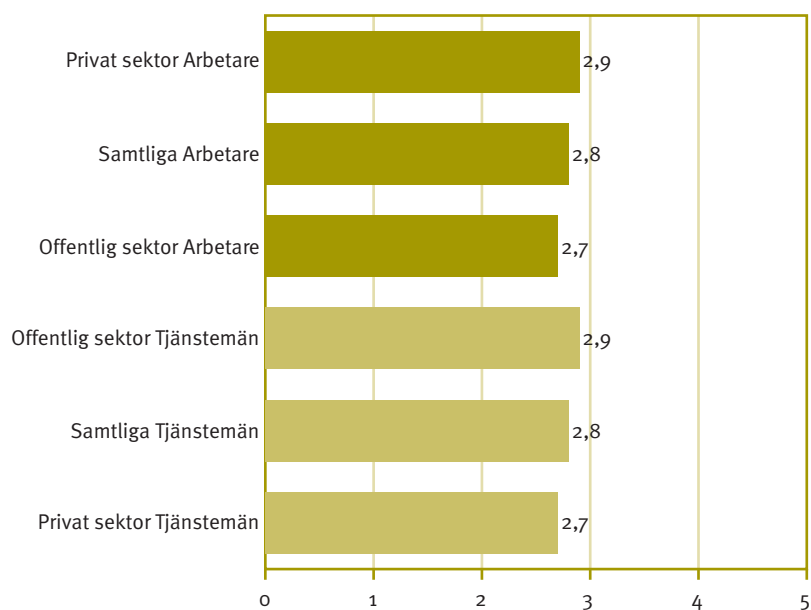

Diagram 2.1

Löneökning år 2006. Procent Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

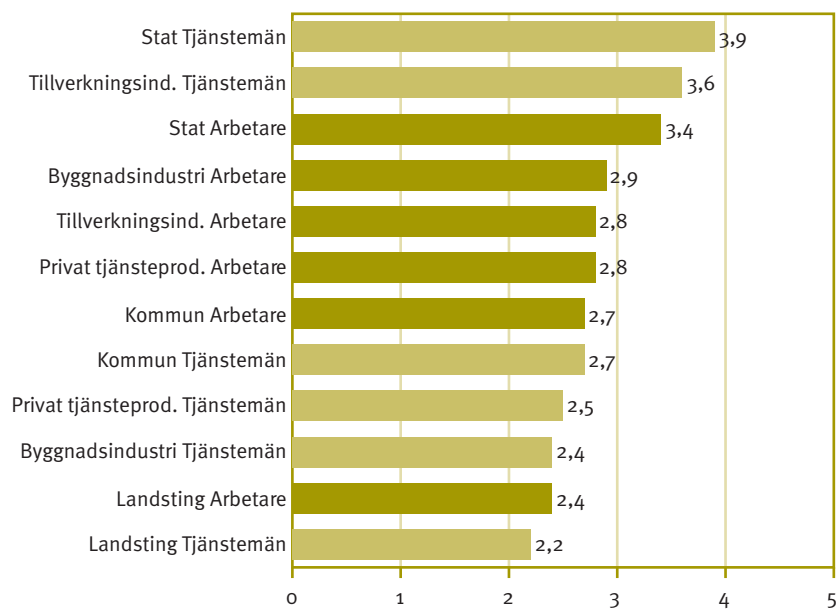

Diagram 2.2

3. Löneutveckling år 2006 – räknat i kronor

Löneutvecklingen anges vanligen i procent och skillnader på några tiondels procent mellan arbetare och tjänstemän kan då tyckas vara små och marginella. Beräknas löneutvecklingen däremot i antal kronor så framgår en betydligt mer ojämn löneutvecklingen.

Stor skillnad mellan arbetare och tjänstemän

Månadslönen ökade i genomsnitt med 660 kronor för samtliga anställda. För arbetare ökade dock lönerna med endast 540 kronor och för tjänstemän med 760 kronor. Lönerna ökade alltså med 220 kronor mindre för arbetare än för tjänstemän.

Uppdelat på privat och offentlig sektor så ökade lönerna mest för tjänstemän inom privat sektor, 790 kronor, och minst för arbetare inom offentlig sektor, 470 kronor (se diagram 3.1 och tabell 3.1).

Löneökning år 2006. Procent

	Arbetare	Tjänstemän	Samtliga
Samtliga	540	760	660
Privat sektor	570	790	690
Tillverkningsindustri	570	1 130	790
Byggnadsindustri	660	680	660
Privat tjänsteproduktion	520	700	630
Offentligt sektor	470	720	620
Stat	650	1 040	1 000
Kommun	470	620	540
Landsting	420	580	540

Tabell 3.1

Sex sektorer – i kronor

En uppdelning av arbetare och tjänstemän på sex sektorer visar än tydligare hur ojämnt fördelade löneökningarna verkligen varit. Mest ökade lönerna för tjänstemän inom tillverkningsindustrin. Dessa fick sina löner höjda med i genomsnitt 1 130 kronor medan arbetarna inom sektorn landsting endast fick 420 kronor mer i lön. En skillnad på hela 710 kronor.

Även för tjänstemän inom sektorn stat ökade lönerna med mer än tusen kronor, närmare bestämt 1 040 kronor. Därefter är det ett stort hopp ner till övriga sektorer vars löner ökade med mellan 520–700 kronor för både arbetare som tjänstemän. Två sektorer fick dock nöja sin med mindre än 500 kronor i löneökning och det var arbetarna inom kommun och landsting vars månadslöner ökade med endast 470 kronor respektive 420 kronor (se diagram 3.2).

Störst skillnad i tillverkningsindustrin

Inom samtliga sex sektorer ökade lönerna mindre för arbetare än för tjänstemän. Störst skillnad mellan arbetare och tjänstemän inom samma sektor var det inom tillverkningsindustrin. Där ökade lönerna ganska exakt med dubbelt så mycket för tjänstemän som för arbetare, 1 130 kronor respektive 570 kronor. Det kan jämföras med löneökningarna beräknade i procent enligt avsnittet ovan. Där framgick att lönerna inom tillverkningsindustrin ökade med 2,8 procent för arbetare och 3,6 procent för tjänstemän. En skillnad på 0,8 procentenheter vilket kanske inte låter så anmärkningsvärt men omvandlat i kronor så blir det alltså hela 560 kronor mer i månaden för industritjänstemännen än för industriarbetarna.

Minst skillnad i byggnadsindustrin

Minst skillnad i löneökning räknat i kronor var det inom byggnadsindustrin då lönerna för byggnadsarbetarna ökade med 660 kronor och för tjänstemän med 680 kronor. Det vill säga endast en marginell skillnad.

Löneökning år 2006. Kronor Arbetare och tjänstemän efter sektor

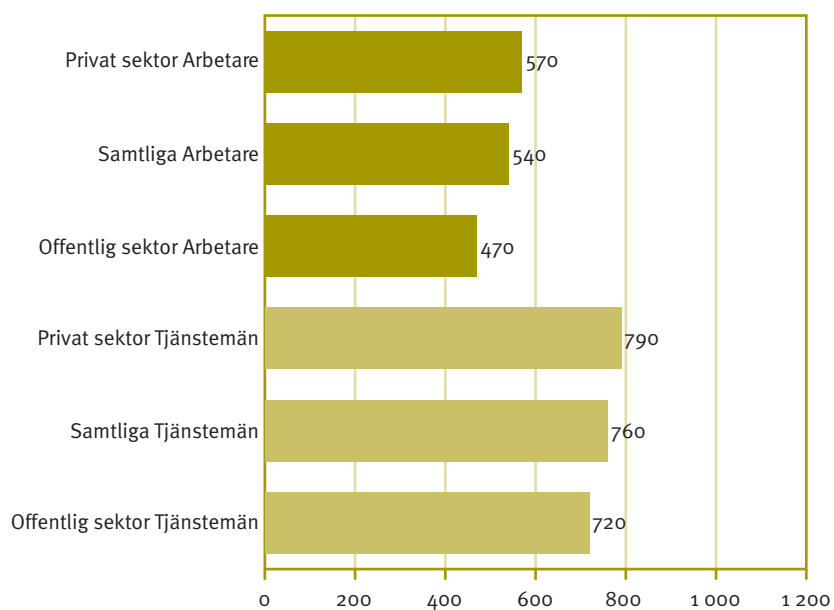

Diagram 3.1

Löneökning år 2006. Kronor Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

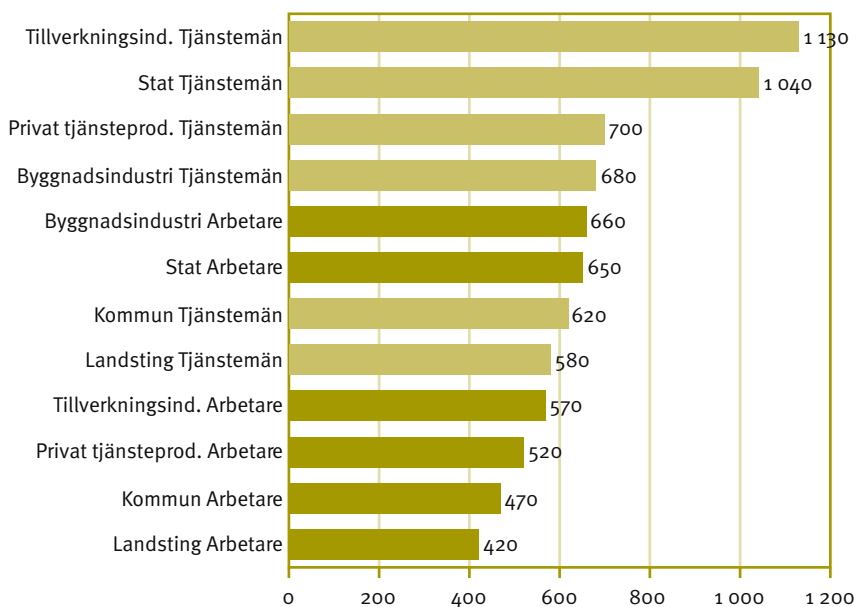

Diagram 3.2

4. Avtal 2004 – avtalad och faktisk löneutveckling

De tre senaste åren har lönerna för arbetare ökat nästan exakt lika mycket som angetts i löneavtalen mellan fack och arbetsgivare för den senaste treåriga avtalsperioden. De flesta LO-förbunds hade avtalat om minst 1 500 kronor mer i lön och det blev just vad det blev. Knappt en krona mer. För de flesta tjänstemän har däremot lönerna ökat betydligt mer.

Det visar en jämförelse av den faktiska löneutvecklingen de tre senaste åren med de löneökningar som avtalats mellan fack och arbetsgivare för den senaste avtalsperioden år 2004–2006.

Avtal 2004–2006

De flesta av LO-förbunden tecknade avtal som gällde från 1 april 2004 till 31 mars 2007. Det innebär att de då avtalade löneökningarna nu kan jämföras med faktiska löneökningar enligt den officiella lönestatistiken.

Visserligen matchar inte lönestatistikens mätperioder exakt med avtalsperioden men eftersom de flesta avtalade lönerevisionerna ligger på våren och lönestatistiken mäts på hösten så bör löneutvecklingen mellan hösten 2003 och hösten 2006 inkludera samtliga avtalade lönerevisioner för avtalsperioden 2004–2006 och därmed ge en skaplig bild av hur avtalen i praktiken föll ut

LO-förbundens avtal värda 1 500 kronor

I tabell 4.1 ges en sammanställning av de största avtalen för LO-förbunden. Den visar att de avtalade löneökningarna i de flesta avtal är cirka 500 kronor per år, det vill säga cirka 1 500 kronor för hela avtalsperioden. I procent motsvarar detta mellan sju och nio procent i de flesta avtal beroende på hur hög lönenivån är inom respektive avtalsområde.

Avtalad löneökning enligt LO-förbundens största avtal gällande år 2004–2006

Förbund och avtal	Avtalad löneökning 2004–2006		
	Procent	Därav i arbetstidsförkortning	Kronor (* beräknat utifrån löneökning i procent)
IF Metall – Teknikavtalet	7,3	0,5	1 300 *
Livs – Livsmedelsavtalet	8,8	0,5	1 500 *
Pappers – Massa- och pappersindustrin	7,4	0,5	1 300 *
Skogs och Träfacket – Träindustriavtalet	7,3	0,5	1 300
Grafiska – Civilavtalet	7,3	0,5	1 300 *
Byggnads – Bygg/anläggning **	5,7 **	0,4	1 300
Elektrikerförbundet – Installationsavtalet	7,5	0,75	1 500 *
Målareförbundet – Byggnadsmålning	7,3	..	1 600 *
Handels – Privat detaljhandel	8,9	..	1 500
Handels – Privat lager	7,7	..	1 500
Hotell och Restaurangfacket – SHR	9,1	..	1 500
Fastighets – Serviceentreprenadavtalet	7,8	..	1 500
Transport – Transport Åkeri/Terminal **	9,1 **	..	1 660
Kommunal – Kommun och Landsting **	8,7 **	..	1 500
SEKO – Staten	7,3	..	1 400

Tabell 4.1

* Egen beräkning av antalet kronor utifrån löneökning i procent.

** Egen beräkning utifrån avtalade löneökningar för respektive år pga annan avtalsperiod.

Arbetstidsförkortning i stället för löneökning

Några förbund har även avtalat arbetstidsförkortningar i utbyte löneökning. Det gäller främst inom tillverknings- och byggnadsindustrin där cirka en halv procentenhet av den procentuella löneökningen använts till arbetstidsförkortningar i stället för löneökning i kronor.

I avtalen som innehåller arbetstidsförkortningar summerar därför de avtalade löneökningarna till cirka 1 300 kronor.

Observera att avtalen anger hur mycket lönerna *minst* ska öka. Lönerna för en enskild arbetsplats eller för en enskild anställd får alltså gärna öka mer än avtalat, men absolut inte mindre.

Sifferlösa tjänstemän

En sammanställning av avtalen för TCO- och SACO-förbunden låter sig inte göras lika lätt och är knappast meningsfull på grund av att tjänstemännens avtal i stor utsträckning är sifferlösa i den meningen att det inte avtalas om några löneökningstal varken i procent eller kronor. Tjänstemännen tillämpar ofta i stället så kallad individuell lönesättning där varje enskild tjänsteman förutsätts på egen hand förhandla sig till så hög lön som möjligt.

Arbetare fick vad som avtalats

För arbetare visar jämförelsen av faktisk och avtalad löneökning att den faktiska löneökningen blev mycket lik den avtalade. Det gäller främst inom sektorerna privat tjänsteproduktion, kommun och landsting där lönerna för arbetare ökade nästan exakt så mycket som avtalats, det vill säga 1 500 kronor. Även räknat i procent ökade lönerna i dessa tre sektorer ungefär lika mycket som avtalats (se tabell 4.2 och diagram 4.1 och 4.2).

För arbetare inom tillverknings- och byggnadsindustrin ökade lönerna något mer än vad avtalen gav. Inom tillverkningsindustrin ökade lönerna med 1 660 kronor och inom byggnadsindustrin med 1 630 kronor. Det är drygt 300 kronor mer än vad flertalet avtal minst gav för arbetare inom industri och byggsektorn, exklusive arbetstidsförkortningar.

Betydligt mer för tjänstemän

Lönerna för tjänstemän ökade mer än för arbetare inom alla fem sektorer. I särklass störst skill-

nad var det inom tillverkningsindustrin där lönerna i genomsnitt ökade med 3 270 kronor för tjänstemännen. Det är mer än dubbelt så mycket som för industriarbetarna. Även lönerna för tjänstemän inom byggnadsindustrin och tjänsteproduktion ökade nästan dubbelt upp jämfört med arbetarna.

Räknat i procent framstår dock skillnaden i löneökning som betydligt mindre då lönerna ökat med cirka elva procent för tjänstemän och cirka åtta procent för arbetare. Det vill säga ungefär tre procentenheter mer för tjänstemännen vilket kanske inte låter lika allvarligt som när antalet kronor jämförs.

Men jämt inom kommun och landsting

Även inom sektorerna kommun och landsting ökade lönerna mer för tjänstemän än för arbetare. Skillnaden var dock betydligt mindre än i de privata sektorerna och stannade vid cirka 300 kronor till tjänstemännen fövör. Räknat i procent så ökade lönerna faktiskt mer för arbetare än för tjänstemän inom både kommun och landsting.

Löneökning år 2003–2006 i procent och kronor

	Arbetare		Tjänstemän	
	Procent	Kronor	Procent	Kronor
Samtliga	8,6	1 600	9,7	2 500
Tillverkningsindustri	8,8	1 660	11,2	3 270
Byggindustri	7,4	1 630	10,9	2 875
Privat tjänsteproduktion	8,4	1 490	10,1	2 660
Kommun	9,4	1 510	8,2	1 790
Landsting	8,6	1 460	7,4	1 870

Tabell 4.2

Stat redovisas ej på grund av stora förändringar av statistiken år 2003.

Faktisk löneökning år 2003–2006. Procent Arbetare och tjänstemän efter sektor

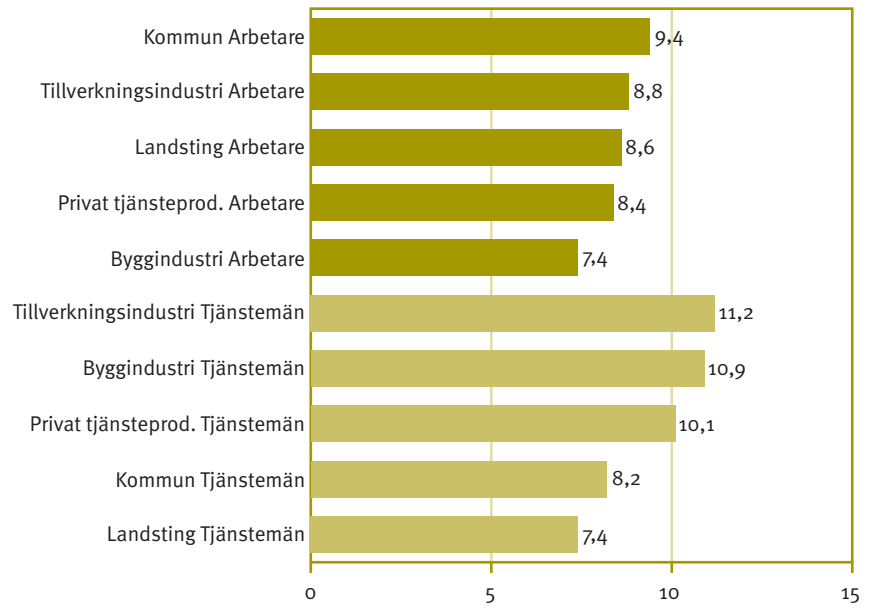

Diagram 4.1

Faktisk löneökning år 2003–2006. Kronor Arbetare och tjänstemän efter sektor

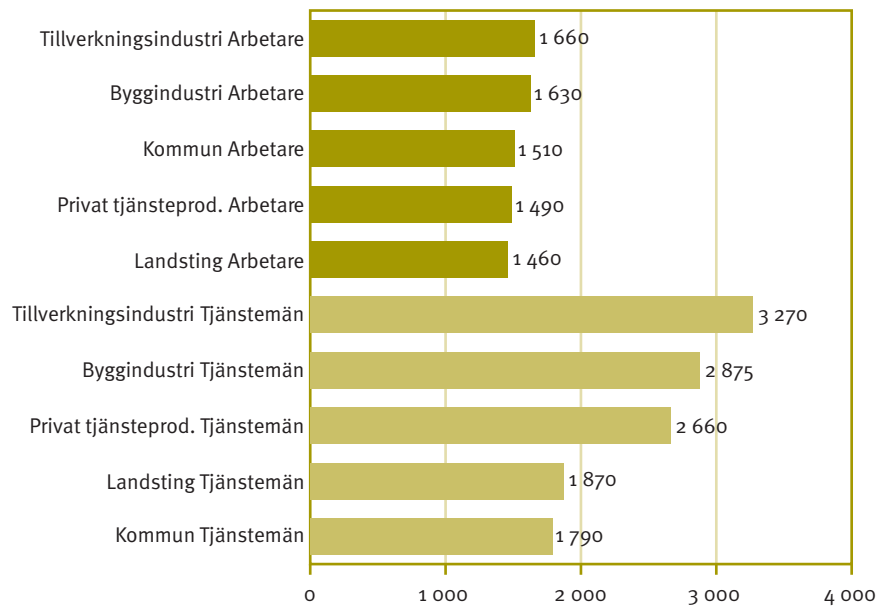

Diagram 4.2

5. Löneutveckling år 1996–2006

44 procent och 7 400 kronor på tio år

Den senaste tioårsperioden, 1996–2006, har medellönen för samtliga anställda ökat från 16 900 kronor till 24 400 kronor. Det är en ökning med 44 procent eller 7 400 kronor. I genomsnitt motsvarar detta en årlig löneökningstakt på 3,7 procent. Löneutvecklingen har dock varit mycket olika för arbetare och tjänstemän.

En halv procent mer för tjänstemännen varje år

För arbetare har den årliga löneökningstakten varit 3,4 procent och för tjänstemän 3,9 procent. Lönerna har alltså ökat med en halv procent mindre per år för arbetarna. Det kanske inte låter så mycket men summeras löneökningarna för hela tioårsperioden så har lönerna ökat med 39 procent för arbetare och 47 procent för tjänstemän. Den halva procenten har alltså vuxit till åtta procentenheter på tio år.

3 400 kronor mer till tjänstemännen

Kanske inte heller åtta procentenheter låter speciellt upprörande. Räknat i kronor blir dock skillnaden mer påtaglig då dessa åtta procent motsvarar hela 3 400 kronor.

För arbetare har medellönen ökat från 14 100 kronor år 1996 till dagens 19 600 kronor, det vill säga 5 500 kronor mer på tio år. På samma tid har medellönen för tjänstemän ökat från 19 200 kronor till 28 200 kronor, det vill säga 9 000 kronor mer på tio år. Tjänstemännens löner har därmed ökat med 3 500 kronor mer än för arbetare (se diagram 5.1–5.4).

Lönegapet från 36 till 43 procent på tio år

Lönegapet mellan arbetare och tjänstemän har alltså ökat rejält de senaste tio åren, från 5 100 kronor till 8 600 kronor. I procent motsvaras detta av att medellönen för tjänstemän gått från att vara 36 procent högre än för arbetare år 1996 till att nu vara 44 procent högre.

Arbetare i offentlig sektor halkar efter

Arbetare och tjänstemän fördelade på privat och offentlig sektor visar återigen på likartad löneutveckling räknat i procent men stora skillnader räknat i kronor. Motpolerna är som vanligt arbetare i offentlig sektor och tjänstemän i privat sektor. I procent räknat skiljer det visserligen "bara" åtta procentenheter i löneökning de tio senaste

Genomsnittlig månadslön år 1996–2006
Arbetare och tjänstemän

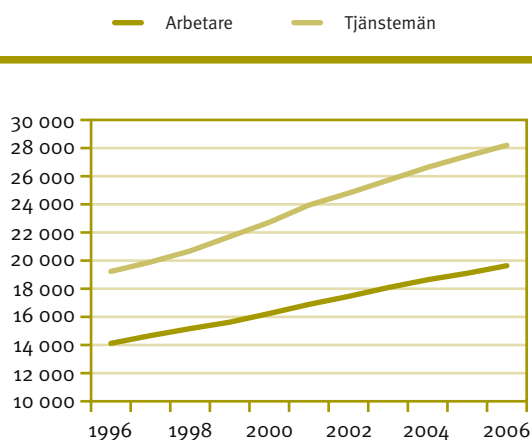

Diagram 5.1

Lönegapet mellan arbetare och
tjänstemän år 1996–2006. Kronor

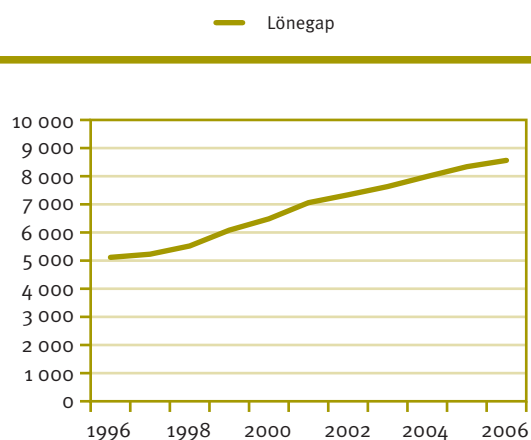

Diagram 5.2

Löneökning år 1996–2006. Procent Arbetare och tjänstemän efter sektor

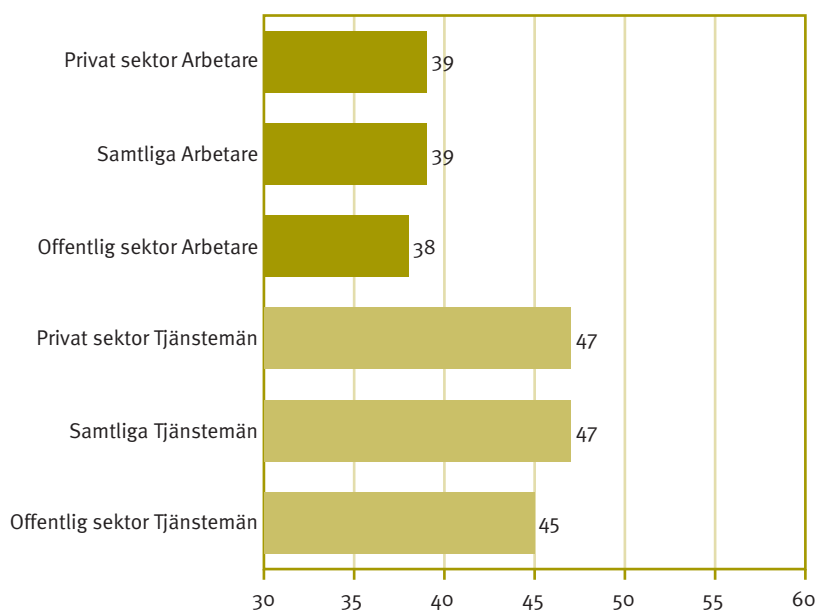

Diagram 5.3

Löneökning år 1996–2006. Kronor Arbetare och tjänstemän efter sektor

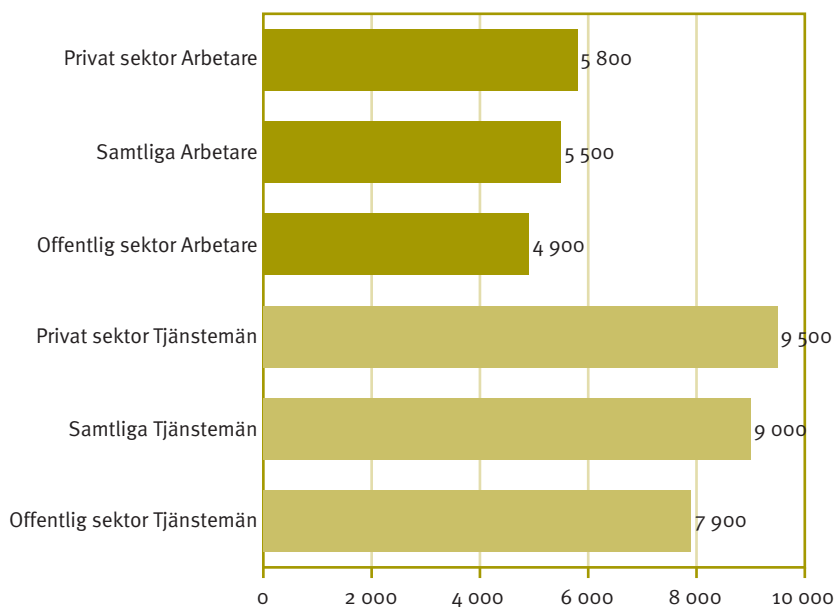

Diagram 5.4

åren men i kronor räknat har lönerna för tjänstemän i privat sektor ökat nästan dubbelt så mycket som för arbetare i offentlig sektor, 9 500 kronor respektive 4 900 kronor. (se diagram 5.3 och 5.4).

Sex sektorer 1996–2006

Fördelat på sex sektorer så har lönerna ökat mer för tjänstemän än för arbetare inom alla sex sektorer (se diagram 5.5). I särklass störst skillnad mellan arbetare och tjänstemän är det inom tillverkningsindustrin där lönerna för tjänstemän ökat med 50 procent men för arbetare bara med 36 procent. Det bör dock noteras att de flesta fackförbund som organiserar industriarbetare under denna period avtalade om kortare arbetstid i utbyte mot löneökning. Bytet motsvarade totalt cirka tre procent mindre löneökning. Men även med dessa tre procent i plånboken så är det långt kvar upp till industritjänstemännens 50 procent.

Minst skillnad inom byggnadsindustrin

Minst skillnad mellan arbetare och tjänstemän är det inom byggnadsindustrin där lönerna ökade med 41 procent för arbetare och 43 procent för tjänstemän. Även arbetarna inom byggnadsin-

dustrin har dock avtalat om förkortad arbetstid i utbyte mot löneökningar motsvarande cirka tre procent för hela perioden.

Real löneutveckling 1996–2006

2,5 procents reallöneökning för arbetare och 3 procent för tjänstemän

Inflationen i Sverige har varit mycket låg de tio senaste åren. Enligt Statistiska centralbyråns konsumentprisindex så har det till och med varit deflation några korta perioder, det vill säga att konsumentpriserna har minskat. I genomsnitt så har dock inflationstakten legat runt en procent sedan 1995 (se diagram 5.6).

Lönerna har under samma period ökat med i genomsnitt 3,4 procent för arbetare och 3,9 procent för tjänstemän. Det vill säga betydligt mer än inflationen för både arbetare och tjänstemän. Löntagarnas köpkraft har därmed ökat och det har varit så kallad reallöneökning varje år mer än tio år i rad sedan mitten av 1990-talet. I genomsnitt så har reallönerna ökat med cirka 2,5 procent per år för arbetare och cirka 3,0 procent per år för tjänstemän (se diagram 5.7).

Löneökning år 1996–2006. Procent
Arbetare och tjänstemän. Sex sektorer

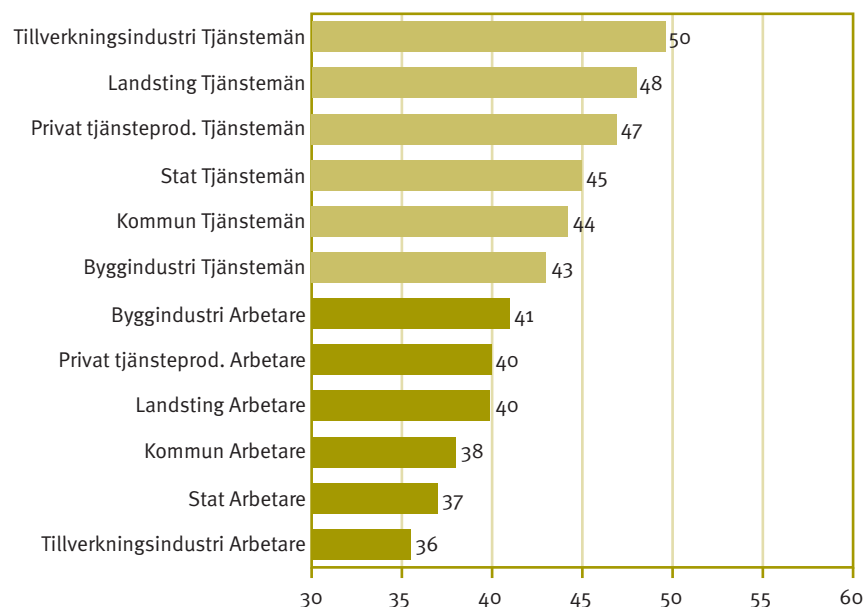

Diagram 5.5

Inflationstakt enligt KPI 1985–2006. Procent
 Förändring i procent jämfört med motsvarande månad
 föregående år. Serien är utjämnad med 5p glm

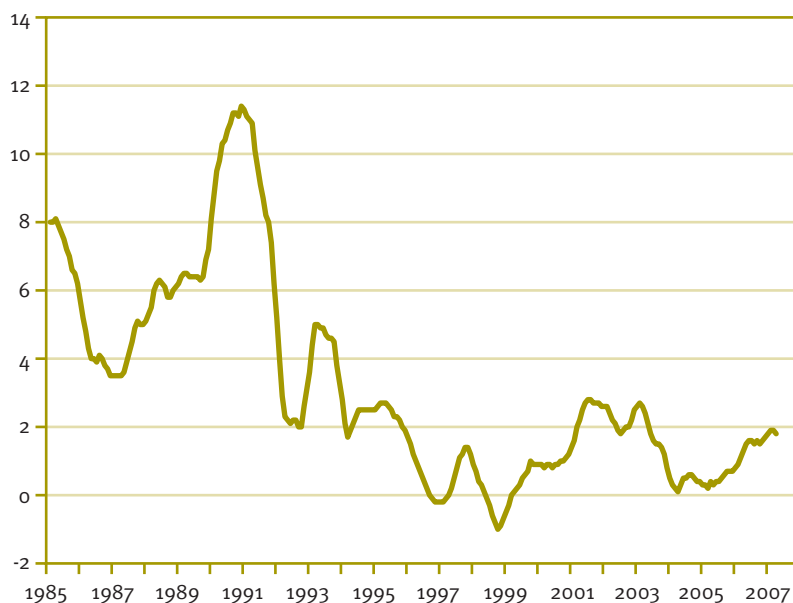

Diagram 5.6

Löneökningstakt och inflationstakt (KPI) 1996–2006. Procent
 Förändring av årsmedeltal. Serien är utjämnade med 3p glm

— KPI — Arbetare — Tjänstemän

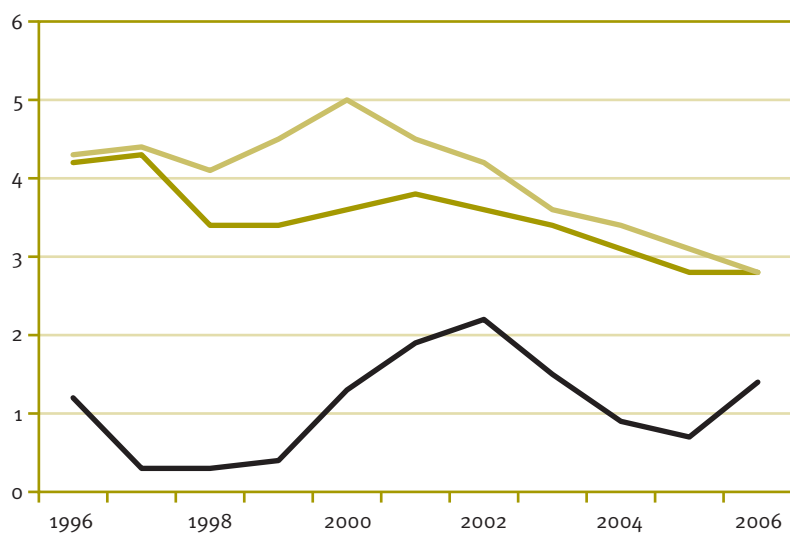

Diagram 5.7

6. Kvinnor och män

Kvinnors lön 83 procent av mäns lön

Den genomsnittliga månadslönen för samtliga kvinnor är 22 000 kronor och för män 26 600 kronor. Medellönen för kvinnor är därmed 4 600 kronor lägre än för män. Räknat i procent så motsvarar lönen för kvinnor 83 procent av lönen för män. Det är det högsta värdet som uppmätts men ändå bara marginellt högre än för tio år sedan.

Mindre skillnad bland arbetare

Fördelat på arbetare och tjänstemän så är löneskillnaden mellan kvinnor och män betydligt större bland tjänstemän än bland arbetare. Bland arbetare är medellönen för män 20 800 kronor och för kvinnor 18 000 kronor, det vill säga 2 800 kronor lägre än för män. Räknat i procent så motsvarar kvinnors medellön 86 procent av medellönen för män bland arbetare.

Fördelat på privat och offentlig sektor så är löneskillnaden mindre. Det gäller främst offentlig sektor där kvinnors lön är 96 procent av mäns lön medan den är 87 procent inom privat sektor (se diagram 6.1 och tabell 6.1).

Störst skillnad bland privata tjänstemän

Bland tjänstemän är medellönen 32 000 kronor för män och 24 800 kronor för kvinnor, hela 7 200 kronor lägre. Räknat i procent så motsvarar kvinnors medellön 78 procent av medellönen för män bland tjänstemän.

Löneskillnaden bland tjänstemän är störst inom privat sektor där kvinnors medellön endast är 77 procent av mäns medellön medan den inom offentlig sektor når lite högre, 84 procent.

Standardvägda löner

Löneskillnaden mellan kvinnor och män förklaras till stor del av att kvinnor och män i huvudsak arbetar inom olika yrken och att lönerna varierar kraftigt mellan dessa yrken. Ett sätt att ta hänsyn till detta vid jämförelse av kvinnors och mäns löner är att använda så kallad standardvägning. Standardvägning innebär i korthet att medellöner beräknas med antagande om att antalet kvinnor och antalet män är lika många inom varje yrke (se bilaga 1 för exempel).

Månadslön för kvinnor och män år 2006 samt kvinnors lön i procent av mäns lön – med och utan standardvägning efter yrke*

	Arbetare		Tjänstemän				Samtliga					
	Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön		Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön		Kvinnor	Män	Kvinnors lön i % av mäns lön	
			Ej stand. vägt	Stand. vägt*			Ej stand. vägt	Stand. vägt*			Ej stand. vägt	Stand. vägt*
Samtliga	18 000	20 800	86	97	24 800	32 000	78	92	22 000	26 600	83	93
Privat sektor	18 300	21 100	87	95	25 500	32 900	77	89	22 700	26 700	85	91
Tillverkningsindustrin	19 200	20 900	92	94	27 800	34 600	81	91	23 500	25 800	90	92
Byggnadsindustrin	19 900	23 600	85	92	24 800	30 600	81	91	23 700	25 100	84	93
Tjänsteproduktion	17 900	20 100	89	96	25 100	32 600	77	88	22 500	27 600	82	91
Offentlig sektor	17 700	18 500	96	101	24 100	28 700	84	95	21 300	25 700	83	97
Stat	18 500	20 700	89	97	25 300	29 500	86	90	24 900	28 500	87	90
Kommun	17 600	18 200	97	101	23 200	24 900	93	100	20 100	22 100	91	100
Landsting	18 400	18 300	101	101	24 900	36 100	69	94	23 200	31 700	73	96

Tabell 6.1

* Standardvägningen är beräknad utifrån SCBs databas Lindaz004 och med 4-siffrig yrkeskodning (ssyk) för alla sektorer.

Genomsnittlig månadslön år 2006 Kvinnor och män

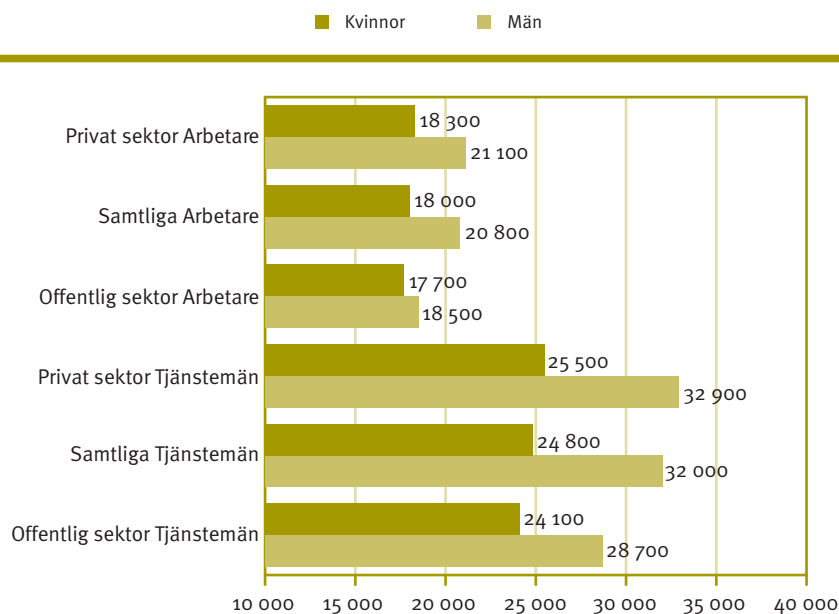

Diagram 6.1

Kvinnors lön i procent av mäns lön år 2006 Standardvägt efter yrke

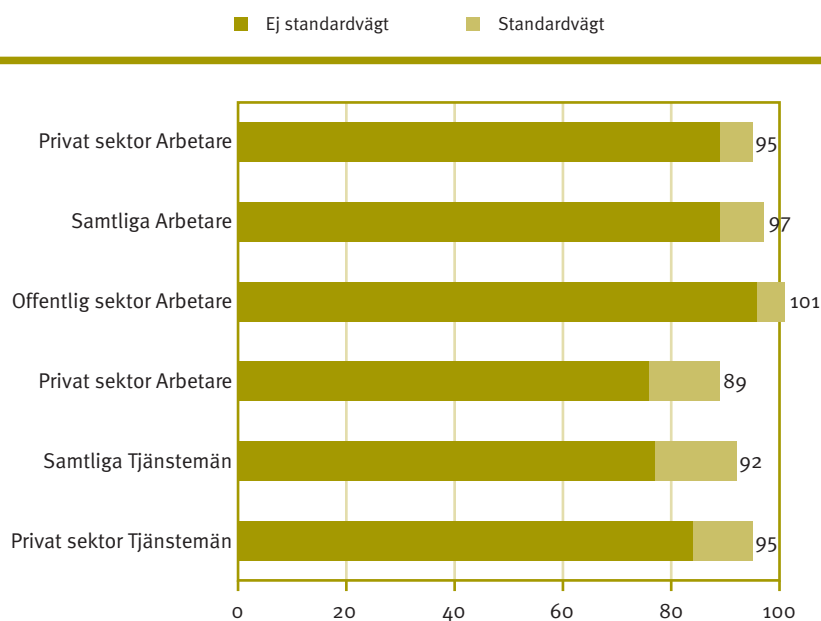

Diagram 6.2

Klart mindre löneskillnad med standardvägning

Standardvägning efter yrke medför att kvinnors lön i procent av mäns lön ökar från 83 procent till 93 procent bland samtliga anställda. Löneskillnaden mellan kvinnor och män minskar alltså rejält, dock i olika grad vad gäller arbetare och tjänstemän liksom mellan privat och offentlig sektor (se diagram 6.2 och tabell 6.1).

Nästan ingen löneskillnad bland arbetare

Bland arbetare försvinner löneskillnaden nästan helt med standardvägning då den standardvägda medellönen för kvinnor är 97 procent av männens. Inom offentlig sektor blir kvinnors lön till och med högre än mäns lön, 101 procent, medan den inom privat sektor stannar vid 95 procent.

Även bland tjänstemän minskar löneskillnaden rejält med standardvägning, om än inte lika mycket som bland arbetare. För samtliga tjänstemän ökar kvinnors lön i procent av mäns lön från 78 till 92 procent med standardvägning. Inom offentlig sektor når dock kvinnorna ända upp till 95 procent men inom privat sektor stannar de vid 89 procent. Det bör dock noteras att yrkeskodning i dataunderlaget inte är tillräckligt detaljerad för att standardvägningen ska fungera fullt ut. Det gäller framförallt inom sektorn privat tjänsteproduktion.

Samma yrke samma lön

De betydligt mindre löneskillnader som framträder när standardvägning används förklaras av att lönerna oftast inte skiljer sig nämnvärt mellan kvinnor och män med samma yrke. Till exempel så har en kvinnlig undersköterska samma lön som en manlig undersköterska. Ändå kvarstår det faktum att medellönen för samtliga kvinnor endast är 83 procent av samtliga mäns medellön. Hur hänger detta ihop?

Kvinnoyrke lika med låglöneyrke

Förklaringen ligger i kombinationen av en starkt könsssegregerad arbetsmarknad och stora löneskillnader mellan olika yrken och sektorer. Det vill säga att kvinnor och män i huvudsak arbetar inom olika yrken och att medellönen nästan alltid är lägre inom de yrken som domineras av kvinnor.

Andel kvinnor och relativlön

Sambandet mellan könsfördelning och lönenivå framgår tydligt vid en jämförelse av andel kvinnor och relativlön inom olika sektorer. En sådan jämförelse redovisas i diagram 6.3 för arbetare och 6.4 för tjänstemän (dataunderlag i tabell 6.2). I båda dessa diagram framgår att ju större andel kvinnor en sektor innehåller desto lägre är sektorns relativlön.

Relativlön

Med en sektors relativlön menas sektorns medellön dividerat med medellön för samtliga anställda.

Exempel

Relativlön för arbetare inom byggnadsindustrin:
Medellön för byggnadsarbetare 23 600 kronor /
Medellön för samtliga arbetare 19 600 kronor =
 $23\ 600 / 19\ 600 = 1,20 * 100 = 120$

Lönen för byggnadsarbetare är alltså 20 procent högre än för samtliga arbetare.

Sambandet tydligast bland arbetare

Sambandet är tydligast bland arbetare då samtliga sex sektorer med mer än 50 procent kvinnor även har de klart lägsta relativlönerna (observationerna i nedre högra delen av diagram 6.3) medan de mansdominerade sektorerna alla har relativlöner över 100, med undantag av sektorn företagstjänster som ligger strax under 100 (se diagram 6.3)

Tydligt även bland tjänstemän – med tre undantag

Bland tjänstemän tycks sambandet mellan kön och lön inte lika tydligt. En närmare granskning visar dock att det bara är tre sektorer som avviker. Det är sektorerna kreditinstitut (bank), landsting och transport. Bortses från dessa tre så syns det negativa sambandet mellan andel kvinnor och lön lika tydligt som bland arbetare (se diagram 6.4).

De tre undantagen

Vad gäller de tre avvikande sektorerna så avviker sektorerna kreditinstitut och landsting genom att både andelen kvinnor och lönenivån är relativt höga. Man kan därav tro att kvinnor inom kreditinstitut och landsting har ovanligt höga löner och

kanske till och med högre än männen. Sanningen är precis tvärtom då medellönen inom kreditinstitut är 45 200 kronor för män och 30 000 kronor för kvinnor, en skillnad på hela 15 200. Samma förhållande gäller inom sektorn landsting där medellönen för män är 36 100 kronor och för kvinnor 24 900 kronor, det vill säga 11 200 kronor lägre. Det är alltså främst män som är orsaken till de höga relativlönerna i dessa två kvinnodominerade sektorer.

Orsaken till att sektorn transport avviker är främst att samtliga anställda i statligt ägda bolag, till exempel SJ, Posten och Telia, redovisas som tjänstemän i privat sektor.

Slutsats

Slutsatsen blir att det uppenbarligen finns ett samband mellan andel kvinnor och lönenivån inom olika sektorer och yrken. Det vill säga att en hög andel kvinnor inom ett yrke även innebär en relativt låg lönenivå inom yrket. Likaså medför en hög andel män en hög lönenivå. Löneskillnaden är dock oftast liten mellan kvinnor och män inom samma yrke vilket till stor del förklarar varför statistiken ibland visar på stora löneskillnader som kan vara svåra att finna belägg för på enskilda arbetsplatser.

Sammanfattning av tabell 6.2

Kvinno- och mansdominerade sektorer med lägre medellön än medellönen för samtliga arbetare/tjänstemän

Sektorer med...	Antal sektorer	Därav med lägre medellön än medellönen för samtliga
Mer än 50 procent kvinnor	14	12
Mer än 50 procent män	23	3

Arbetare: Andel kvinnor per sektor och sektorns medellön relativt medellön för samtliga arbetare (= 100). År 2006

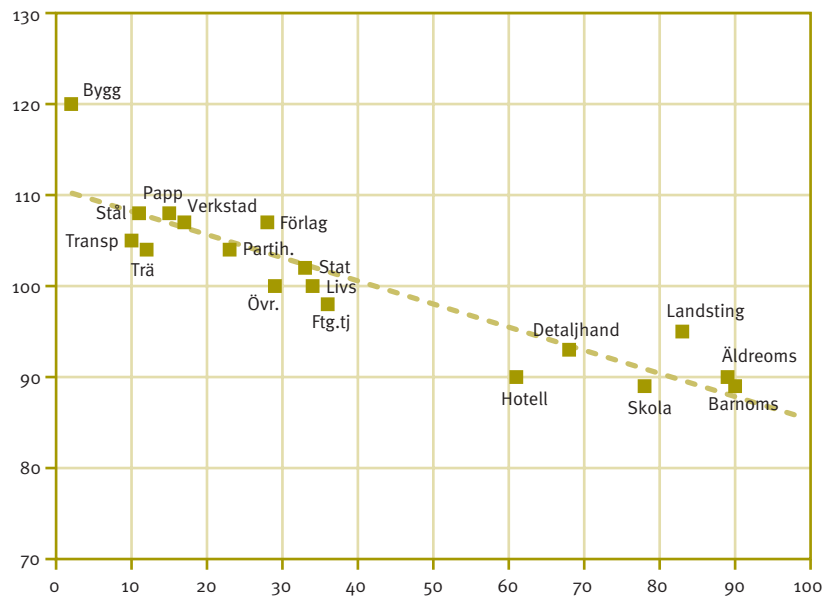

Diagram 6.3

Tjänstemän: Andel kvinnor per sektor och medellön relativt medellön för samtliga tjänstemän (= 100). År 2006

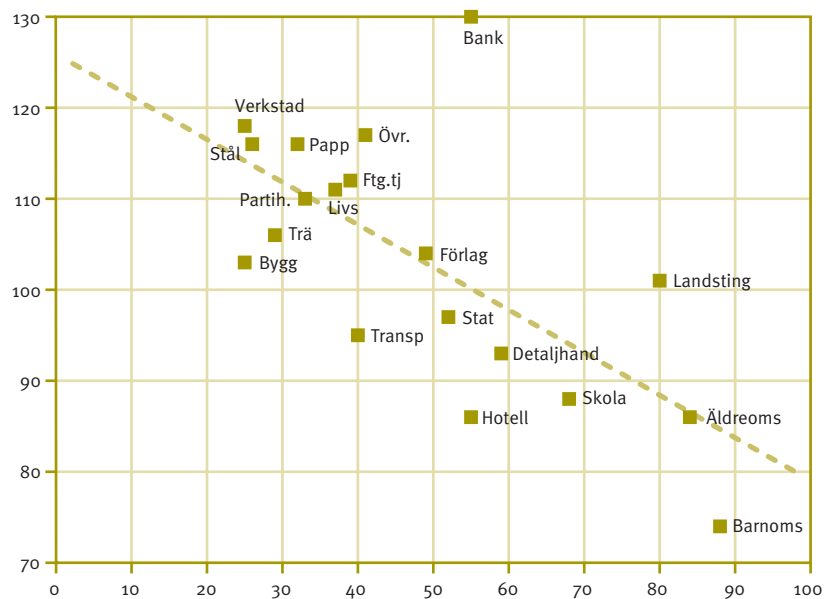

Diagram 6.4

Andel kvinnor och medellön i procent av medellönen för samtliga arbetare Respektive. 19 sektorer efter klass. År 2006

	Arbetare		Tjänstemän	
	Andel kvinnor Procent	Medellön* i procent av medel- lön för samtliga arbetare	Andel kvinnor Procent	Medellön** i procent av medellön för samt- liga tjäns- temän
Verkstadsindustri	17	107	25	118
Livsmedelsindustri	34	100	37	111
Trävaruindustri, ej möbler	12	104	29	106
Massa- och pappersindustri	15	108	32	116
Förlag; grafisk o a reproindustri	28	107	49	104
Stål- och metallverk	11	108	26	116
Övrig tillverkningsindustri	29	100	41	117
Byggindustri	2	120	25	103
Partihandel	23	104	33	110
Detaljhandel	68	93	59	93
Hotell och restaurang	61	90	55	86
Transport och kommunikation	10	105	40	95
Kreditinstitut och försäkringsbolag	55	131
Fastighetsbolag o företagsserv. m.fl.	36	98	39	112
Stat: Samtliga	33	102	52	97
Kommun: Äldre- o handikappomsorg	89	90	84	86
Kommun: Skola	78	89	68	88
Kommun: Barnomsorg	90	89	88	74
Landsting: Vård	83	95	80	101

Tabell 6.2

* Här avses medellön för samtliga arbetare, både kvinnor och män, inom respektive sektor.

** Här avses medellön för samtliga tjänstemän, både kvinnor och män, inom respektive sektor.

Kvinnor och män – löneökning i procent

Lönerna ökar mer för kvinnor

För samtliga kvinnor ökade lönerna med 3,0 procent och för män 2,5 procent år 2006. Lönerna ökade alltså även detta år mer för kvinnor än för män och kvinnorna fortsätter att knäpa in på männens försprång.

Det är dock främst bland tjänstemän som kvinnors löner ökat mer medan det är jämnare bland arbetare. Bland tjänstemän ökade lönerna med 3,1 procent för kvinnor och endast med 2,3 procent för män. Bland arbetare ökade lönerna med 2,8 procent för kvinnor 2,9 procent för män (se diagram 6.5 och tabell 6.3).

Kvinnor framåt på bred front

Bland tjänstemännen är det främst inom privat

sektor som lönerna ökat mer för kvinnorna än för män, 3,3 procent respektive 2,2 procent. Kvinnorna tycks dessutom forcera framåt på bred front då kvinnornas löner ökat mer inom såväl industrin som tjänstesektorn.

Även bland arbetare ökade lönerna mer för kvinnor inom privat sektor. Skillnaden är dock marginell, 3,0 procent för kvinnor och 2,9 procent för män.

Jämnt inom offentlig sektor

Inom offentlig sektor ökade lönerna mer för män bland såväl arbetare som tjänstemän. Störst skillnad var det bland arbetare då lönerna ökade med 2,6 procent för kvinnor och 2,9 procent för män. Bland tjänstemän var skillnaden mindre, 2,9 för kvinnor och 3,0 procent för män.

Löneökning i kronor

Minsta skillnaden någonsin

I antal kronor räknat ökade lönerna som vanligt mer för män än för kvinnor men skillnaden var den minsta som någonsin uppmätts i den samlade lönestrukturstatistikens trettonåriga historia.

För samtliga kvinnor ökade medellönen med 640 kronor och för män med 650 kronor år 2006. En skillnad på endast 10 kronor vilket alltså är den minsta skillnad som uppmätts.

Först gången mer till kvinnliga tjänstemän

Förklaringen ligger främst hos tjänstemännen bland vilka kvinnor för första gången fick mer än män i löneökning i kronor räknat. För kvinnliga tjänstemän ökade lönerna med 750 kronor och för män med 730 kronor. Ännu större var skillnaden inom privat sektor där lönerna för kvinnor ökade med 820 kronor och för män med 700 kronor (se diagram 6.6). Lönegapet bland tjänstemän har alltså minskat för första gången på mycket länge.

Som vanligt bland arbetare

Bland arbetare ökade medellönen för kvinnor med 490 kronor och för män med 580 kronor, det vill säga 90 kronor mer för männen. Fördelat på privat och offentlig sektor så var dock skillnaden mindre och inom privat sektor ökade lönerna med 50 kronor mer för män och inom offentlig sektor med 70 kronor.

Bland arbetare tycks därmed ordningen vara återställd efter att lönerna förra året för ovanlighetens skull ökade mer för kvinnor.

Långsamt minskande löneskillnad

Löneskillnaden mellan kvinnor och män har varit nästan lika stor de tio senaste åren och kvinnors lön har motsvarat cirka 80 procent av mäns lön i stort sett ända sedan 70-talet. De senaste fem–sex åren tycks det dock som att lönerna är på väg att jämnas ut. I diagram 6.7 visas kvinnors lön i procent av mäns lön 1995–2006. Kurvorna i diagrammet för såväl arbetare som tjänstemän tycks vika av svagt uppåt i början av 2000-talet. Utjämnningen går dock mycket långsamt och det är fortfarande bara en antydning till utjämnning som syns men den löneskillnad som gäller för år 2006 på 83 procent bland samtliga anställda är trots allt den minsta löneskillnad som uppmätts sedan mätningarnas början år 1995 – och troligen ännu längre tillbaka.

Minskande könssegregering bland tjänstemän

För arbetare och tjänstemän har dock utvecklingen varit lite olika de tio senaste åren då det främst är bland tjänstemännen som kvinnors lön i procent av mäns lön sakta men säkert ökat, från 75 procent år 1995 till 78 procent år 2006. En trolig förklaring till detta är att den könssegregerade arbetsmarknaden är på väg att luckras upp inom många tjänstemannayrken. Andelen kvinnor inom tidigare mansdominerade och relativt högvärlönde yrken som läkare, ekonomer, jurister och chefer av olika slag har ökat de senaste åren och är i några fall till och med på väg att bli kvinnodominerade.

Löneökning för kvinnor och män år 2006 i procent och kronor

	Procent				Kronor							
	Arbetare		Tjänstemän		Samtliga		Arbetare		Tjänstemän		Samtliga	
	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män
Samtliga	2,8	2,9	3,1	2,3	3,0	2,5	490	580	750	730	640	650
Privat sektor	3,0	2,9	3,3	2,2	3,2	2,4	530	580	820	700	710	640
Offentlig sektor	2,6	2,9	2,9	3,0	2,8	3,0	460	530	670	830	580	740

Tabell 6.3

Löneökning år 2006. Procent Kvinnor och män efter sektor

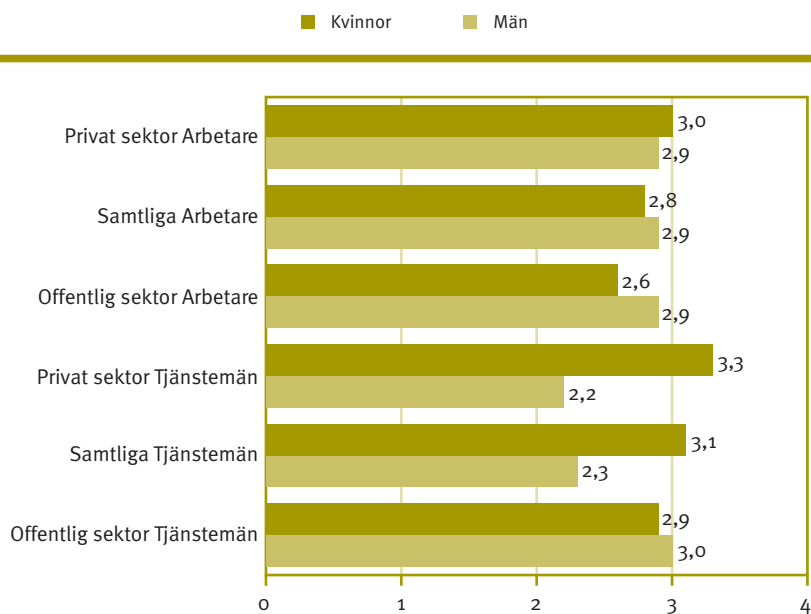

Diagram 6.5

Löneökning år 2006. Kronor Kvinnor och män efter sektor

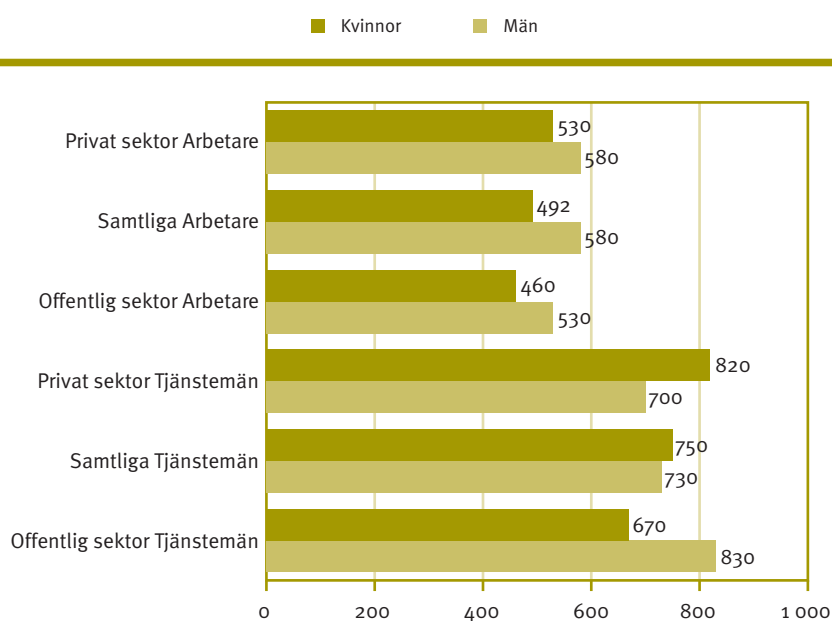

Diagram 6.6

Fem års minskning bland arbetare

Även bland arbetare har löneskillnaden minskat. Dock bara de senaste fem åren. Åren dessförinnan ökade istället löneskillnaden och de senaste årens minskning innebär att löneskillnaden mellan kvinnor och män nu åter är på samma nivå som för tio år sedan. Förklaringen till denna utveckling är just den kraftiga könssegregering som råder bland arbetare inom olika sektorer och att lönerna inom de kvinnodominerade sektorerna kommun och landsting ökade i betydligt lägre takt än inom den mansdominerade privat sektorn under 90-talets senare del. Detta drabbade främst kvinnor eftersom drygt 80 procent av arbetarna i kommun och landsting är kvinnor. Efter år 2001 så har dock lönerna ökat mer inom kommun och landsting än inom privat sektor och lönerna har jämnats ut något mellan såväl kvinnor och män som mellan privat och offentlig sektor.

Kvinnors lön i procent av mäns lön år 1995–2006

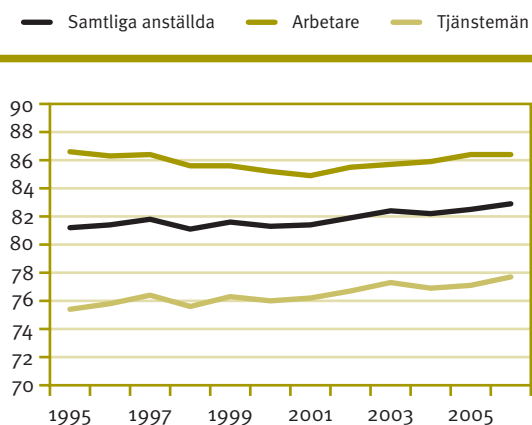

Diagram 6.7

7. Prognos för löneutveckling år 2007–2008

3,8 procent år 2007 enligt LO-ekonomerna

Enligt LO-ekonomernas senaste konjunkturrapport förväntas lönerna att öka med i genomsnitt 3,8 procent år 2007. Inom privat sektor ökar lönerna lite mindre, 3,7 procent, och inom offentlig sektor lite mer, 4,0 procent (se tabell 7.1).

Över fyra procent år 2008

År 2008 förväntas löneökningstakten öka ytterligare och för samtliga anställda räknar LO-ekonomerna med att lönerna stiger med 4,1 procent. Återigen något mindre inom privat sektor och något mer inom offentlig sektor.

Konjunkturstatistik till och med maj 2006

Ytterligare ett sätt att få en uppfattning om hur mycket lönerna kommer att utvecklas år 2007 är att använda Medlingsinstitutets konjunkturstatistik gällande löneutvecklingen månadsvis för arbetare och tjänstemän inom privat sektor. I skrivande stund är den redovisad till och med maj 2007 vilket är några månader för tidigt för att dra säkra slutsatser om helåret 2007. Det kan ändå räcka för att ge en viss vägledning.

Toppen 2001 och botten 2004

Konjunkturstatistiken för de senaste sex åren visar att löneökningstakten toppade med strax över fyra procent i slutet av år 2001 för både arbetare och tjänstemän. Därefter så minskade löneökningstakten stadigt de två följande åren. För arbetare rasade den ända ner till 2,5 procent år 2004 för att därefter sega sig upp till strax över tre procent. För tjänstemän bottnade löneökningstakten redan år 2003 strax över tre procent och därefter har den pendlat mellan tre och 3,5 procent. (se diagram 7.1).

Strax över 3 procent tycks gälla även 2007

Statistiken för de första månaderna av år 2007 tyder på att löneökningstakten även fortsättningsvis kommer att ligga strax över tre procent för både arbetare och tjänstemän.

Det bör dock noteras att konjunkturstatistiken är preliminär, framför allt de sista fem måna-

Prognos för löneökning år 2007–2008. Procent

	År 2007	År 2008
Samtliga	3,8	4,1
Privat sektor	3,7	4,0
Tillverkningsindustri	3,6	3,9
Byggnadsindustri	3,2	3,5
Privat tjänsteproduktion	3,9	3,1
Offentlig sektor	4,0	4,4

Tabell 7.1

Källa: LO-rapporten Ekonomiska utsikter – Våren 2007

Löneökningstakt fram till maj 2007 för arbetare och tjänstemän inom privat sektor. Procent. Tre månaders glidande medelvärde

Arbetare Tjänstemän

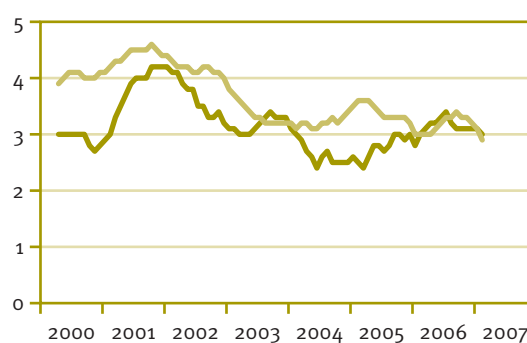

Diagram 7.1

dena, vilket innebär att löneökningstakten justeras upp vartefter retroaktiva löneutbetalningar kommer med i statistiken. Vanligen brukar det röra sig om några tiondelars justering uppåt.

8. Lönenivå år 2006 – 19 sektorer

En fördelning av löntagarna på 19 sektorer visar tydligt tjänstemännens lönemässiga försprång framför arbetarna inom alla sektorer. Inte inom någon sektor når arbetarnas löner upp till de 24 400 kronor som är medellönen för samtliga anställda. Tjänstemännen däremot har inom de flesta sektorer betydligt högre löner än så (se diagram 8.1).

Arbetare över 20 000 kronor nu i nio sektorer

Bland arbetare är det nu nio sektorer som kämpat till sig medellöner över 20 000 kronorsgränsen. Klart högst medellön bland arbetarna har alltså byggnadsindustrin med 23 500 kronor. Det är drygt 2 000 kronor mer än inom stål- och metall och massa- och pappersindustri som är de sektorer inom industrin som ligger närmast efter. Över 20 000 kronor ligger ytterligare tre industrisektorer samt transport och partihandel.

Lägst löner har de tre kommunala sektorerna skola, barn- och äldreomsorg samt hotell och restaurang vars medellöner är mellan 17 400–17 600 kronor.

Kreditinstitut i topp

Tjänstemän inom kreditinstitut och försäkringsbolag har i särklass högst medellön, 36 800 kronor. Sen är det ett hopp ner till 33 100 kronor som är medellönen för tjänstemän inom verkstadsindustrin. Över 30 000 kronor i medellön har tjänstemän inom ytterligare fyra industrisektorer samt sektorerna företagstjänster och partihandel.

Lägst i kommun och hotell och restaurang

Lägst löner bland tjänstemän, liksom bland arbetare, är det inom de tre kommunala sektorerna skola, barn- och äldreomsorg samt hotell och restaurang. Medellönen för dessa tjänstemän är runt 24 400 kronor förutom inom barnomsorg där medellönen är 20 800 kronor. Det vill säga betydligt lägre än för övriga tjänstemän och dessutom lägre än för många arbetare.

Genomsnittlig månadslön år 2006 Arbetare och tjänstemän efter 19 sektor

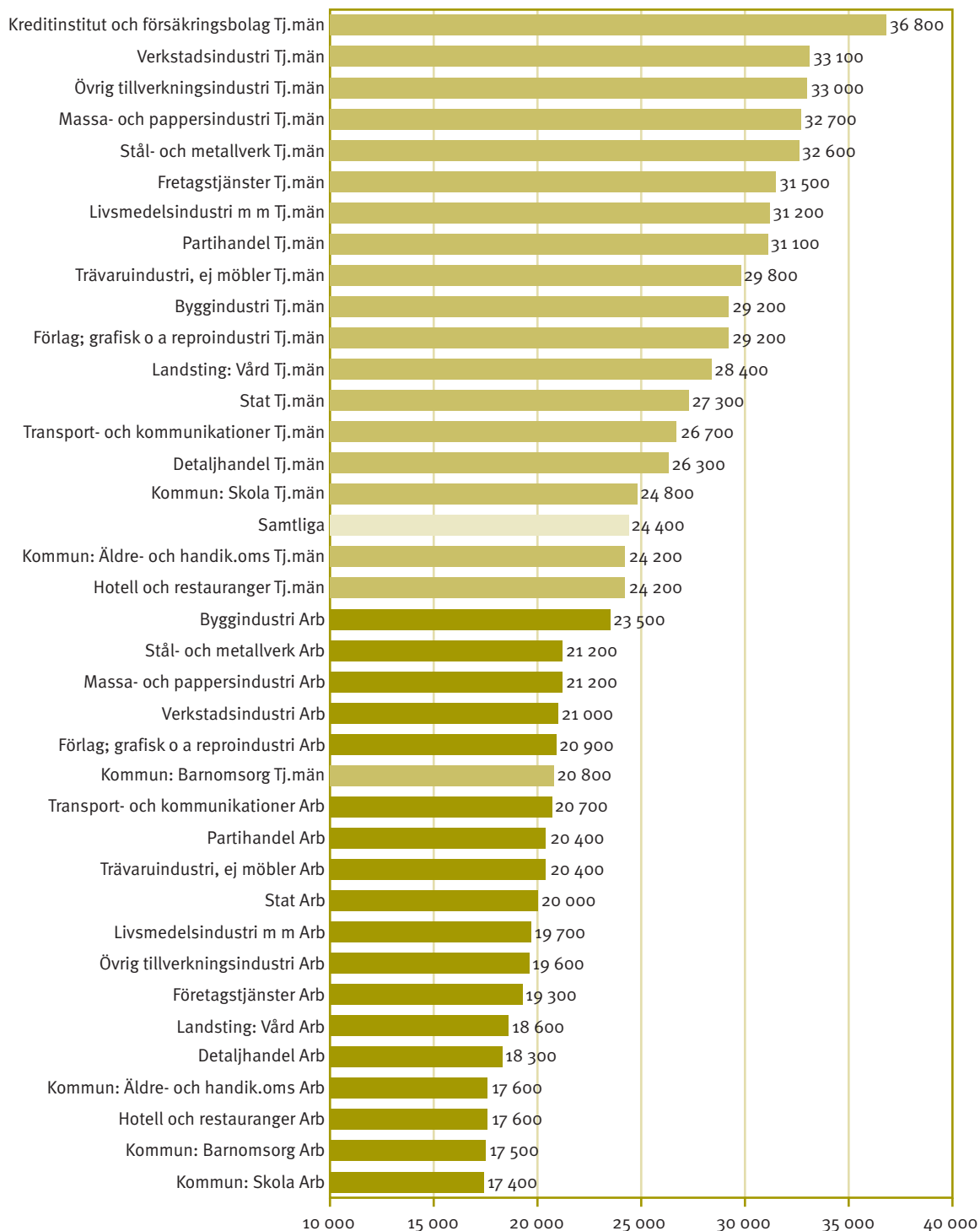

Diagram 8.1

9. Arbetare och direktörer

Avslutningsvis kan konstateras att en direktör har tre gånger så hög månadslön som en arbetare och en chef dubbelt så hög. Detta framgår när tjänstemännen delas upp efter yrke och utbildning i fyra grupper – direktörer, chefer, högutbildade och lågutbildade tjänstemän (se diagram 9.1 och tabell 9.1).

Denna uppdelning kan även ses som en grov indelning av de anställda utifrån vilken facklig organisation som de tillhör. Högutbildade tjänstemän organiseras av SACO-förbunden, lågutbildade av TCO-förbunden och arbetarna av LO-förbunden. Direktörer och chefer har inga egna fackliga organisationer men organiseras i huvudsak av SACO men även av TCO.

63 200 kronor till direktören

Lönerna för direktörer är i en klass för sig. I genomsnitt är månadslönen för en direktör 63 200 kronor. Skaran som kan fröjdas åt löner i den storleksordningen är dock ganska begränsad då endast 16 900 personer kvalar in. Av dessa är endast 1 400 kvinnor.

Efter direktörerna är det ett rejält hopp på 26 000 kronor ner i lönetabellen till chefer vars månadslöner i genomsnitt är 37 200 kronor. Ytterligare 6 000 kronor lägre lön har högutbildade tjänstemän vars medellön är 30 700 kronor. Lägst löner bland tjänstemännen har inte helt oväntat lågutbildade tjänstemän vars medellön stannar vid 25 700 kronor. Även det är dock betydligt mer än de 19 600 kronor som en arbetare i genomsnitt kan kvittera ut.

Privat och offentlig sektor

Lönerna är klart högre inom privat sektor än inom offentlig sektor för alla yrkesgrupper (direktörerna är för få i antal för att kunna delas upp). Något överraskande är dock att skillnaden är minst bland chefer. Medellönen är visserligen högst av alla för chefer inom privat sektor, 39 500 kronor, men chefer inom offentlig sektor ligger inte långt efter med 35 400 kronor. Skillnaden

mellan dessa är endast 12 procent vilket till och med är mindre än för arbetare där lönerna är 14 procent högre inom privat sektor.

Stor löneskillnad bland högutbildade

Störst löneskillnad mellan privat och offentlig sektor är det bland högutbildade tjänstemän. För dessa är medellönen 34 600 kronor inom privat sektor och 27 700 kronor inom offentlig. En skillnad på 26 procent. En stor del av denna löneskillnad förklaras av att lönerna för lärare, främst grundskollärare, är betydligt lägre än för de flesta andra yrken som ingår i gruppen högutbildade tjänstemän. Medellönen för grundskolelärare är 23 500 kronor.

... liksom bland lågutbildade

Även bland lågutbildade tjänstemän är lönerna betydligt högre inom privat sektor. Inom privat sektor är medellönen 26 600 kronor och inom offentlig sektor 21 900 kronor. En skillnad på 21 procent. Här är det främst förskollärare som drar ner medelvärdet inom offentlig sektor då medellönen för denna relativt stora yrkesgrupp är 21 100 kronor.

Fem yrkesgrupper

Direktörer Verkställande direktörer och verkschefer i företag eller affärsverk med minst 10 anställda.

Chefer Ledningsarbete i företag eller myndigheter.

Högutbildade tjänstemän Yrken som kräver minst tre års högskoleutbildning, till exempel civilingenjör, jurist, barnmorska och lärare.

Lågutbildade tjänstemän Yrken som kräver kortare högskoleutbildning, till exempel tekniker, sjuksköterska och telefonister.

Arbetare Yrken som organiseras av något LO-förbund.

Genomsnittlig månadslön år 2006 Arbetare och tjänstemän efter yrke

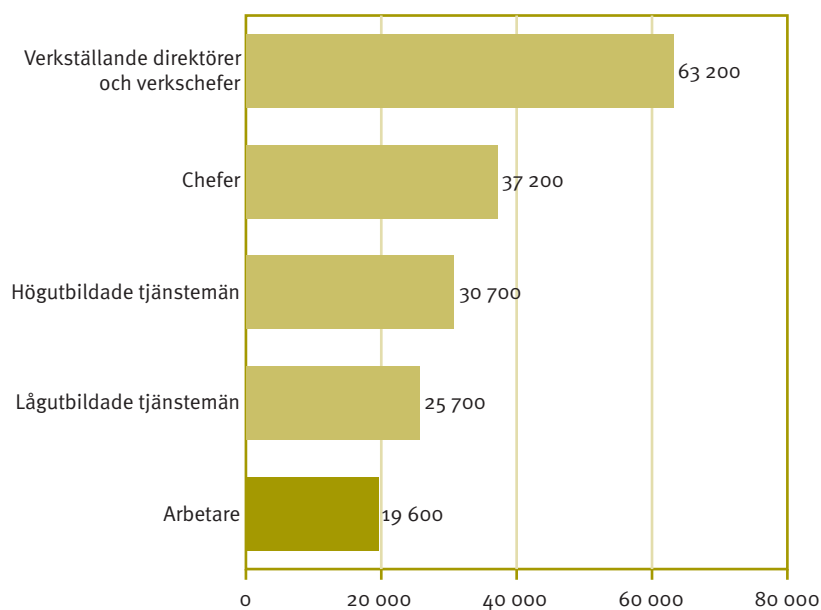

Diagram 9.1

Genomsnittlig månadslön. År 2006

	Antal	Månadslön		
		Samtliga	Privat sektor	Offentlig sektor
Arbetare	1 604 000	19 600	20 400	17 900
Tjänstemän				
Lågutbildade	943 000	25 700	26 600	21 900
Högutbildade	589 000	30 700	34 600	27 700
Chefer	218 000	37 200	39 500	35 400
Verkställande direktörer	16 900	..	63 200	..

Tabell 9.1

.. Uppgiften ej tillgänglig.

Bilaga 1. Metod och dataunderlag

Metod och dataunderlag

Rapporten syftar till att beskriva lönenivå och löneutveckling för olika grupper av anställda på den svenska arbetsmarknaden år 1996–2006.

Dataunderlaget är den så kallade lönestrukturstatistiken som sammanställs och redovisas av Statistiska centralbyrån. Lönestrukturstatistiken redovisas en gång per år och är fördelad på fem olika sektorer – privatanställda arbetare, privatanställda tjänstemän, stat, kommun och landsting. Lönestrukturstatistiken har redovisats i sin nuvarande form sedan år 1994.

I syfte att förbättra statistikens jämförbarhet över tiden och mellan olika sektorer har statistiken bearbetats av LO främst genom beräkning av ett enhetligt lönebegrepp, sektorindelning samt strukturrensning.

Lönebegrepp

Det lönebegrepp som används i rapporten är grundlön inklusive helglön och andra fasta löneförmåner. Lönebegreppet är avsett att motsvara månadslön för heltidsarbete på dagtid.

De lönekomponenter som inte ingår är i huvudsak olika typer av rörliga lönetillägg som till exempel för obekvämt arbetstid, skiftgång och övertid. Inte heller arbetstidsförkortning som är framförhandlad i utbyte mot löneökning är medräknad.

I SCBs redovisning av lönestrukturstatistiken används olika lönebegrepp och benämningar för olika sektorer. Tabell 1 visar vilka lönekomponenter som ingår i rapportens lönebegrepp för respektive sektor.

Uppräkningsfaktor för timlön

Vad gäller privatanställda arbetare så redovisar SCB endast timlön för dessa. Månadslön har dock beräknats genom att multiplicera timlönen med 167,5 vilket motsvarar det genomsnittliga antalet arbetade timmar som en heltidsanställd arbetar per månad med hänsyn till hur helgdagar infaller under en 28-årsperiod. Samma uppräkningsfaktor har använts för samtliga år för att ge bästa möjliga jämförbarhet över tiden.

Redovisningsgrupper

Lönestrukturstatistiken redovisas inte efter avtalsområden men väl efter näringsgren och yrke. Utifrån detta har statistiken grupperats för att motsvara gällande avtalsområden så mycket som möjligt. Detta har skett genom indelning av de anställda i 19 sektorer. Tabell 2 visar vilka näringsgrenar och yrkesgrupper som ingår i respektive sektor. De privata sektorerna är uppdelade efter näringsgren medan de offentliga är uppdelade efter yrke.

Lönekomponenter för respektive sektor som ingår i rapportens lönebegrepp

Sektor	Lönekomponenter
Privatanställda arbetare	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Timlön
Privatanställda tjänstemän	Tid- och prestationslön, helglön och andra förmåner. Månadslön
Stat	Grundlön inkl fasta lönetillägg
Kommun	Grundlön inkl fasta lönetillägg
Landsting	Grundlön inkl fasta lönetillägg

Tabell 1

Indelning av sektorer efter yrke och näringsgren

Två sektorer	Sex sektorer	19 sektorer	
Privat	Tillverkningsindustri	Verkstadsindustri	
		Livsmedels, dryckes- och tobaksindustri	
		Trävaruindustri, ej möbler	
		Massa- och pappersindustri	
		Förlag; grafisk o a reproindustri	
		Stål- och metallverk	
		Övrig tillverkningsindustri	
		Byggnadsindustri	Byggnadsindustri
		Privat tjänsteproduktion	Partihandel
			Detaljhandel
	Hotell och restauranger		
	Transport- och kommunikationer		
	Kreditinstitut och försäkringsbolag		
		Fastighetsbolag, uthyrnings- och företagservice	
Offentlig	Stat	Stat	
		Kommun (primär)	Äldre- och handikappomsorg
			Skola
			Barnomsorg
	Landsting	Vård	

Tabell 2

Strukturrensning

Skillnader i lön mellan två tidpunkter kan bero på olika orsaker. I denna rapport är det den löneutveckling som beror på centrala och lokala löneförhandlingar som är av intresse. Förändringen av den genomsnittliga lönen påverkas dock även av strukturella förändringar. Med detta avses här att antalet anställda inom olika yrken eller näringsgrenar förändras år från år vilket kan påverka den genomsnittliga lönenivån när den beräknas för flera yrken eller näringsgrenar. Strukturella förändringar bör därför rensas bort när lönenivåer för olika tidpunkter jämförs. Metoden för detta kallas strukturrensning och innebär att samma sysselsättningsvikter används alla år som jämförs. Det vill säga att antalet anställda fördelat efter kön, yrke och näringsgren enligt år 2006 har vägts in även för åren 1996–2005.

Strukturrensningen har i denna rapport genomförts efter näringsgren, klass och kön för privat sektor och efter yrke och kön för sektorena stat, kommun och landsting.

Nedan följer ett exempel på hur löneökning inom tandvården beräknas med och utan strukturrensning.

Strukturrensning innebär helt enkelt att *antalet* tandläkare och tandsköterskor år 2004 används även år 1995 för beräkning av den genomsnittliga lönen för samtliga. Detta medför att löneökningen för samtliga mellan år 1995 och 2004 blir klart högre och mer rättvisande *med* strukturrensning än utan eftersom förändringen av antalet anställda då "rensats" bort och därmed inte påverkar den beräknade löneökningen.

Ej strukturrensat

Yrke	År 1995		År 2004		Löneökning Procent	Kommentar
	Antal	Lön	Antal	Lön		
Tandsköterskor	6 500	12 700	7 000	17 400	37	<i>Utan strukturrensning</i> ökade lönerna i genomsnitt med 35 procent.
Tandläkare	4 000	22 700	3 000	33 600	48	
Samtliga	11 000	16 500*	10 000	22 260	35	

Observera att detta är mindre än vad lönerna ökade för tandsköterskor och tandläkare var för sig.

$$* ((6\,500 * 12\,700) + (4\,000 * 22\,700)) / (6\,500 + 4\,000) = 16\,500 \text{ kr}$$

Strukturrensat för antal anställda

Yrke	År 1995		År 2004		Löneökning Procent	Kommentar
	Antal	Lön	Antal	Lön		
Tandsköterskor	7 000	12 700	7 000	17 400	37	<i>Med strukturrensning</i> av antalet anställda så blir löneökningen 42 procent vilket är ungefär mitt i mellan de 37 respektive 48 procent som lönerna ökat för tandsköterskor respektive tandläkare.
Tandläkare	3 000	22 700	3 000	33 600	48	
Samtliga	10 000	15 700**	10 000	22 260	42	

$$** ((7\,000 * 12\,700) + (3\,000 * 22\,700)) / (7\,000 + 3\,000) = 15\,700 \text{ kr}$$

Standardvägning

Vid jämförelse av löner för kvinnor och män har så kallad standardvägning använts. Standardvägning innebär i korthet att medellöner beräknas med antagande om att antalet kvinnor och antalet män är lika många inom varje yrke. För att illustrera metoden så redovisas nedan ett exempel på hur en standardvägning beräknas för en grupp bestående av sjuksköterskor och läkare.

Exemplet visar att när flera yrkesgrupper summeras så kan detta ge en missvisande bild av löneskillnaden mellan kvinnor och män. Ett standard-

vägt resultat kan då komplettera bilden med att visa hur antalet kvinnor och män inom respektive yrke påverkar lönen för samtliga.

Som vägningstal, standardpopulation, har i detta exempel använts (antal kvinnor + antal män) / 2, vilket alltså ger lika många kvinnor och män inom respektive yrke.

Notera att förutom standardvägning efter yrke så kan man standardväga efter ytterligare faktorer, till exempel ålder, utbildning eller yrkeserfarenhet, om det finns uppgifter för dessa variabler.

Ej standardvägt

		Antal	Lön	Kvinnors lön i procent av mäns lön	Kommentar
Sjuksköterskor	Kvinnor	56 574	21 231	99	<i>Utan standardvägning</i> motsvarar kvinnornas lön i genomsnitt 64 procent av männens lön (23 701 / 37 323). Observera att detta är betydligt lägre än vad som gäller för sjuksköterskor och läkare var för sig.
	Män	5 476	21 412		
Läkare	Kvinnor	8 469	40 200	91	
	Män	12 312	44 400		
Samtliga	Kvinnor	65 043	23 701	64	
	Män	17 788	37 323		

Standardvägt enligt standardpopulationsmetoden

		Antal	Lön	Kvinnors lön i procent av mäns lön	Kommentar
Sjuksköterskor	Kvinnor	31 025*	21 231	99	<i>Med standardvägning</i> motsvarar kvinnornas lön i genomsnitt 96 procent av männens lön. Det är cirka mitt i mellan vad som gäller för sjuksköterskor och läkare var för sig.
	Män	31 025*	21 412		
Läkare	Kvinnor	10 391**	40 200	91	
	Män	10 391**	44 400		
Samtliga	Kvinnor	41 416***	25 990	96	
	Män	41 416***	27 179		

* $(56\,574 + 5\,476) / 2 = 31\,025$

** $(8\,469 + 12\,312) / 2 = 10\,391$

*** $31\,025 + 10\,391 = 41\,416$

Statistikens tillförlitlighet

De löner och löneökningar som redovisas i rapporten är skattningar av de "sanna" värdena. En skillnad mellan en skattning och det sanna värdet beror på olika osäkerhetskällor.

Bortfall, urvalsfel och mätfel är de vanligaste osäkerhetskällorna. Storleken på dessa kan dock beräknas. Beräkningarna visar att osäkerheten för en skattad lönenivå oftast är liten, bara 100–200 kronor upp eller ner. Osäkerheten för en skattad löneökning är större. För de löneökningstal som redovisas här är osäkerheten beräknad till en procentenhet upp eller ner. Det vill säga att en skattad löneökning bör tolkas som att den sanna löneökningen är lika med den skattade löneökningen plus/minus en procentenhet.

Exempel:

Skattad löneökning år 2006 för arbetare inom verkstadsindustrin: 2,7 procent. Felmarginale: ± 1 procentenhet.

Den sanna löneökningen ligger då sannolikt inom intervallet $2,7 \pm 1$ procent, det vill säga mellan 1,7–3,7 procent.

För stat, kommun och landsting är den statistiska osäkerheten mindre än inom privat sektor. Detta beroende på att lönestatistiken för de offentliga sektorerna bygger på totalundersökningar av samtliga anställda inom respektive sektor. Något

urvalsfel förekommer därmed inte. Bortfall och olika typer av mätfel kan dock förekomma men dessa går inte att beräkna lika enkelt som urvalsfel.

För privat sektor används dock en urvalsundersökning vilket innebär att lönerna inom ett urval av företag undersöks och utifrån dessa skattas lönerna för samtliga anställda inom den privata sektorn.

En annan typ av osäkerhetskälla är företag som byter näringsgren eller sektor. Detta kan påverka lönenivån i både den näringsgren företaget lämnat såväl som i den som företaget kommer till. Exempel på detta är när Ericsson sålde ut delar av sin IT-verksamhet. Så länge verksamheten fanns kvar hos Ericsson så tillhör den SNI 32 Teleproduktindustrin men när den såldes och blir ett fristående företag så tillhör den SNI 72 Datakonsulter.

Oregelbunden lönerevision är också en osäkerhetskälla. Den innebär att löneförhandlingar och därpå följande lönerevisioner inte alltid sker vid samma tidpunkt varje år. Däremot är lönestrukturstatistiken mycket regelbunden. Detta är ofta förklaringen till ovanligt små eller stora löneökningar mellan två närliggande år inom enskilda sektorer. Över en längre tidsperiod är detta dock ett mindre problem.

Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2006

Bilaga 2a. Arbetare

Sektor	Arbetare		Löneutveckling, Procent							
	Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006		Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006		
				Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
Samtliga sektorer	Män	880 900	20 800	2,9	39,0	3,4	8,3	2,7	20,2	3,1
	Kvinnor	723 500	18 000	2,8	39,3	3,4	9,2	3,0	22,0	3,4
	Totalt	1 603 900	19 600	2,8	39,1	3,4	8,6	2,8	20,9	3,2
Privat sektor	Män	798 200	21 100	2,9	38,9	3,3	8,2	2,7	20,0	3,1
	Kvinnor	342 300	18 300	3,0	40,7	3,5	9,1	3,0	21,3	3,3
	Totalt	1 140 300	20 400	2,9	39,4	3,4	8,4	2,7	20,4	3,1
D Tillverkningsindustri	Män	299 700	20 900	2,8	35,4	3,1	8,6	2,8	19,4	3,0
	Kvinnor	77 900	19 200	3,2	35,2	3,1	9,4	3,0	20,3	3,1
	Totalt	377 300	20 600	2,8	35,5	3,1	8,8	2,8	19,6	3,0
28–35 Verkstadsindustri	Män	147 900	21 200	2,7	35,6	3,1	8,8	2,8	20,2	3,1
	Kvinnor	29 300	19 800	3,3	35,9	3,1	10,5	3,4	21,1	3,2
	Totalt	177 100	21 000	2,7	36,0	3,1	9,0	2,9	20,4	3,1
15+16 Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	Män	24 800	20 300	3,4	33,2	2,9	9,2	3,0	18,8	2,9
	Kvinnor	12 900	18 400	4,4	32,4	2,8	10,2	3,3	23,1	3,5
	Totalt	37 700	19 700	3,7	33,1	2,9	9,3	3,0	20,0	3,1
20 Trävaruindustri, ej möbler	Män	22 700	20 500	2,3	36,9	3,2	8,9	2,9	22,1	3,4
	Kvinnor	3 100	19 200	1,2*	31,7	2,8	8,8	2,9	21,8	3,3
	Totalt	25 700	20 400	2,3	36,5	3,2	8,9	2,9	22,0	3,4
21 Massa- och pappersindustri	Män	19 300	21 500	2,3	34,3	3,0	9,4	3,0	20,5	3,2
	Kvinnor	3 300	19 600	2,4	35,1	3,1	9,6	3,1	20,6	3,2
	Totalt	22 600	21 200	2,4	34,7	3,0	9,6	3,1	20,7	3,2
22 Förlag, grafisk o a reproindustri	Män	9 200	21 600	2,0	36,3	3,1	8,5	2,8	21,3	3,3
	Kvinnor	3 600	19 500	1,2*	40,1	3,4	8,1	2,6	19,7	3,0
	Totalt	12 700	20 900	1,6	37,2	3,2	8,4	2,7	20,9	3,2
27 Stål- och metallverk	Män	20 200	21 300	4,1	36,0	3,1	8,6	2,8	16,6	2,6
	Kvinnor	2 400	20 200	3,4	38,7	3,3	8,6	2,8	17,3	2,7
	Totalt	22 600	21 200	3,9	36,3	3,1	8,5	2,8	16,6	2,6
Övrig tillverkningsindustri 23+24+25+26+36+37	Män	52 600	20 000	2,6	34,3	3,0	7,3	2,4	16,3	2,5
	Kvinnor	21 000	18 500	3,0	34,2	3,0	7,4	2,4	17,6	2,7
	Totalt	73 600	19 600	2,8	34,2	3,0	7,5	2,4	16,5	2,6
F Byggindustri	Män	139 100	23 600	2,8	41,1	3,5	7,5	2,4	19,4	3,0
	Kvinnor	3 500	19 900	7,0*	41,2	3,5	5,2	1,7	23,4	3,6
	Totalt	142 700	23 500	2,9	41,0	3,5	7,4	2,4	19,5	3,0
G Parti- och detaljhandel; reparation	Män	118 000	20 200	2,8	39,8	3,4	7,9	2,6	21,4	3,3
	Kvinnor	121 200	18 000	2,8	40,1	3,4	9,8	3,2	23,4	3,6
	Totalt	239 200	19 200	2,6	39,9	3,4	8,4	2,7	22,0	3,4
51 Partihandel	Män	36 900	20 800	2,5	40,1	3,4	7,5	2,5	21,3	3,3
	Kvinnor	11 100	18 900	1,5*	40,8	3,5	7,4	2,4	18,2	2,8
	Totalt	48 000	20 400	2,1	39,6	3,4	7,2	2,4	20,5	3,2
52 Detaljhandel	Män	49 500	19 100	2,4	36,4	3,2	7,7	2,5	20,4	3,1
	Kvinnor	105 300	17 800	3,2	39,9	3,4	10,2	3,3	24,2	3,7
	Totalt	154 800	18 300	2,8	38,7	3,3	9,1	2,9	23,0	3,5
H Hotell och restaurang	Män	32 000	18 100	4,6	40,3	3,4	10,3	3,3	21,8	3,3
	Kvinnor	49 800	17 200	3,1	39,8	3,4	8,4	2,7	21,0	3,2
	Totalt	81 800	17 600	4,1	40,5	3,5	9,5	3,1	21,8	3,3
I Transport- och kommunikationer	Män	87 500	20 700	3,0	42,0	3,6	9,1	2,9	20,5	3,2
	Kvinnor	10 100	19 900	4,3	41,0	3,5	10,8	3,5	23,3	3,6
	Totalt	97 500	20 700	3,1	41,9	3,6	9,2	3,0	20,9	3,2

Sektor	Arbetare		Löneutveckling, Procent							
	Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006		Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006		
				Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
J Kreditinstitut och försäkringsbolag	Män
	Kvinnor
	Totalt
K Företagstjänster mm (t.ex. bevakning o städning)	Män	64 900	20 100	1,8*	34,3	3,0	7,2	2,4	19,9	3,1
	Kvinnor	36 700	17 600	1,3*	32,7	2,9	6,8	2,2	17,9	2,8
	Totalt	101 600	19 300	1,5*	34,5	3,0	7,5	2,4	19,9	3,1
M Utbildning	Män	1 300	19 300	3,7	10,0	3,2	13,8	2,2
	Kvinnor	3 300	18 300	2,4	11,9	3,8	17,3	2,7
	Totalt	4 500	18 600	2,9	11,0	3,5	15,7	2,5
N Hälso- och sjukvård	Män	5 000	19 100	3,9	36,7	3,2	4,2	1,4	17,8	2,8
	Kvinnor	15 000	18 800	2,5	40,6	3,5	7,2	2,3	19,5	3,0
	Totalt	20 100	18 900	2,9	39,8	3,4	6,3	2,1	19,0	2,9
O Andra samhälls- och personliga tjänster	Män	23 400	19 700	4,0	35,1	3,1	6,6	2,2	18,4	2,9
	Kvinnor	19 400	18 500	2,4	42,1	3,6	7,4	2,4	18,9	2,9
	Totalt	42 800	19 200	3,3	37,8	3,3	7,2	2,3	18,6	2,9
Privat tjänsteproduktion (G+H+I+J+K+M+N+O)	Män	332 100	20 100	2,9	39,4	3,4	8,1	2,6	20,6	3,2
	Kvinnor	255 500	17 900	2,7	41,0	3,5	8,8	2,9	21,4	3,3
	Totalt	587 500	19 200	2,8	40,2	3,4	8,4	2,7	21,0	3,2
Offentlig sektor	Män	82 700	18 500	2,9	40,9	3,5	9,0	2,9	22,5	3,4
	Kvinnor	381 200	17 700	2,6	38,0	3,3	9,2	3,0	22,6	3,5
	Totalt	463 600	17 900	2,7	38,3	3,3	9,1	3,0	22,6	3,5
Statlig sektor	Män	11 300	20 700	3,3	38,4	3,3	6,2	2,0	19,5	3,0
	Kvinnor	5 500	18 500	3,1	33,9	3,0	6,9	2,2	18,5	2,9
	Totalt	16 700	20 000	3,4	37,0	3,2	6,5	2,1	19,2	3,0
Kommunal sektor	Män	60 100	18 200	3,0	41,9	3,6	9,6	3,1	23,2	3,5
	Kvinnor	327 400	17 600	2,7	37,8	3,3	9,3	3,0	22,7	3,5
	Totalt	387 400	17 700	2,7	38,1	3,3	9,4	3,0	22,8	3,5
Äldre- och handikappomsorg	Män	27 600	17 200	3,0	40,5	3,5	9,4	3,0	23,2	3,5
	Kvinnor	216 300	17 700	2,7	37,8	3,3	9,0	2,9	22,8	3,5
	Totalt	243 900	17 600	2,7	37,8	3,3	9,0	2,9	22,8	3,5
Skola	Män	4 000	18 400	2,9	39,7	3,4	9,7	3,1	22,6	3,5
	Kvinnor	14 400	17 200	3,1	37,2	3,2	10,2	3,3	22,8	3,5
	Totalt	18 300	17 400	3,1	38,1	3,3	10,2	3,3	22,7	3,5
Barnomsorg	Män	7 900	17 100	3,0	41,4	3,5	10,4	3,4	24,6	3,7
	Kvinnor	67 400	17 600	2,5	37,6	3,2	10,2	3,3	22,7	3,5
	Totalt	75 300	17 500	2,5	37,5	3,2	10,2	3,3	23,2	3,5
Landstingskommunal sektor	Män	11 300	18 300	2,3	38,8	3,3	8,7	2,8	21,9	3,4
	Kvinnor	48 300	18 400	2,4	40,1	3,4	8,6	2,8	22,8	3,5
	Totalt	59 600	18 400	2,4	39,9	3,4	8,6	2,8	22,6	3,5
Vård	Män	7 800	18 500	2,2	40,1	3,4	8,8	2,9	22,0	3,4
	Kvinnor	39 200	18 600	2,4	40,6	3,5	8,6	2,8	23,2	3,5
	Totalt	47 000	18 600	2,4	40,5	3,5	8,7	2,8	22,9	3,5

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattning på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad lönerrevision

Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2006

Bilaga 2b. Tjänstemän

Sektor	Tjänstemän		Löneutveckling. Procent							
	Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006			Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006	
				Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
Samtliga sektorer	Män	931 700	32 000	2,3	44,7	3,8	9,4	3,0	22,8	3,5
	Kvinnor	1 041 200	24 800	3,1	48,4	4,0	9,9	3,2	25,4	3,8
	Totalt	1 972 800	28 200	2,8	46,7	3,9	9,7	3,1	24,1	3,7
Privat sektor	Män	726 900	32 900	2,2	44,8	3,8	9,7	3,1	22,8	3,5
	Kvinnor	551 900	25 500	3,3	50,0	4,1	11,1	3,6	26,4	4,0
	Totalt	1 278 600	29 700	2,7	47,2	3,9	10,3	3,3	24,4	3,7
D Tillverkningsindustri	Män	169 700	34 600	3,1	46,6	3,9	10,8	3,5	24,4	3,7
	Kvinnor	76 800	27 800	4,9	56,8	4,6	12,9	4,1	29,9	4,5
	Totalt	246 400	32 500	3,6	49,6	4,1	11,2	3,6	25,7	3,9
28–35 Verkstadsindustri	Män	103 200	34 800	3,1	48,0	4,0	10,2	3,3	24,3	3,7
	Kvinnor	33 700	28 200	4,4	60,6	4,9	12,7	4,1	31,7	4,7
	Totalt	136 800	33 100	3,2	51,3	4,2	10,6	3,4	25,8	3,9
15+16 Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	Män	9 800	33 300	2,8*	43,8	3,7	10,1	3,3	21,5	3,3
	Kvinnor	5 800	27 700	9,5*	62,6	5,0	16,8	5,3	35,8	5,2
	Totalt	15 700	31 200	5,1*	50,5	4,2	12,5	4,0	26,8	4,0
20 Trävaruindustri, ej möbler	Män	4 900	32 200	7,0*	48,3	4,0	18,4	5,8	29,3	4,4
	Kvinnor	2 000	23 900	4,4*	50,4	4,2	12,2	3,9	29,2	4,4
	Totalt	6 900	29 800	5,7*	49,8	4,1	16,9	5,3	29,6	4,4
21 Massa- och pappersindustri	Män	6 800	35 600	0,8*	43,4	3,7	10,9	3,5	23,6	3,6
	Kvinnor	3 200	26 600	1,1*	53,7	4,4	11,8	3,8	26,7	4,0
	Totalt	10 000	32 700	1,6*	46,4	3,9	11,6	3,7	24,8	3,8
22 Förlag; grafisk o a reproindustri	Män	11 100	31 500	2,6	39,6	3,4	14,1	4,5	24,5	3,7
	Kvinnor	10 400	26 600	1,9	45,4	3,8	11,8	3,8	24,3	3,7
	Totalt	21 400	29 200	2,5	41,4	3,5	12,7	4,1	24,3	3,7
27 Stål- och metallverk	Män	6 700	34 800	1,8*	46,2	3,9	11,9	3,8	25,6	3,9
	Kvinnor	2 400	26 700	3,5*	55,4	4,5	15,6	4,9	28,4	4,2
	Totalt	9 100	32 600	2,5*	48,5	4,0	13,2	4,2	25,4	3,8
Övrig tillverkningsindustri 23+24+25+26+36+37	Män	25 600	35 900	3,7	46,4	3,9	10,7	3,4	24,9	3,8
	Kvinnor	18 000	29 000	7,0	56,7	4,6	12,7	4,1	29,1	4,4
	Totalt	43 500	33 000	5,4	49,1	4,1	10,8	3,5	25,9	3,9
F Byggindustri	Män	39 200	30 600	2,0	36,6	3,2	9,4	3,0	25,2	3,8
	Kvinnor	12 800	24 800	4,1	57,0	4,6	10,8	3,5	34,6	5,1
	Totalt	51 900	29 200	2,4	43,2	3,7	10,9	3,5	27,2	4,1
G Parti- och detaljhandel; reparation	Män	125 200	31 800	1,2*	42,8	3,6	8,2	2,7	23,4	3,6
	Kvinnor	79 700	25 400	4,3	51,7	4,3	11,5	3,7	27,5	4,1
	Totalt	204 800	29 300	2,0	46,4	3,9	9,0	2,9	25,2	3,8
51 Partihandel	Män	81 400	33 400	1,5*	44,3	3,7	8,1	2,6	21,0	3,2
	Kvinnor	40 000	26 400	4,8*	55,0	4,5	10,0	3,2	28,2	4,2
	Totalt	121 300	31 100	2,0*	48,0	4,0	8,0	2,6	23,4	3,6
52 Detaljhandel	Män	23 300	28 600	0,7*	43,0	3,6	10,9	3,5	30,6	4,5
	Kvinnor	33 500	24 600	4,2*	48,0	4,0	15,0	4,8	26,8	4,0
	Totalt	56 800	26 300	3,1*	45,7	3,8	13,9	4,4	28,9	4,3
H Hotell och restaurang	Män	7 800	25 800	5,7*	34,1	3,0	12,2	3,9	25,9	3,9
	Kvinnor	9 600	23 000	0,0*	34,5	3,0	8,5	2,8	21,1	3,2
	Totalt	17 400	24 200	2,1*	33,7	2,9	9,5	3,1	22,8	3,5
I Transport- och kommunikationer	Män	71 500	28 700	3,2	43,2	3,7	6,3	2,1	17,1	2,7
	Kvinnor	48 200	23 700	2,6	45,6	3,8	6,8	2,2	22,8	3,5
	Totalt	119 600	26 700	3,5	46,1	3,9	6,4	2,1	20,3	3,1

Sektor	Tjänstemän		Löneutveckling, Procent							
	Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006		Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006		
				Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
J Kreditinstitut och försäkringsbolag	Män	37 000	45 200	1,0	68,9	5,4	15,3	4,9	27,4	4,1
	Kvinnor	44 500	30 000	4,3	62,9	5,0	15,2	4,8	30,2	4,5
	Totalt	81 600	36 800	2,6	67,4	5,3	15,8	5,0	29,8	4,4
K Företagstjänster mm (t.ex. bevakning o städning)	Män	180 700	34 400	1,9	42,7	3,6	10,4	3,4	21,9	3,4
	Kvinnor	115 000	26 800	3,5	49,5	4,1	12,3	4,0	26,0	3,9
	Totalt	295 800	31 500	2,9	45,2	3,8	11,8	3,8	23,7	3,6
M Utbildning	Män	14 900	25 800	2,8	6,2	2,0
	Kvinnor	33 400	22 400	2,8	10,3	3,3
	Totalt	48 300	23 500	2,6	9,3	3,0
N Hälso- och sjukvård	Män	19 000	26 600
	Kvinnor	72 200	22 400
	Totalt	91 200	23 300
O Andra samhällliga och personliga tjänster	Män	39 000	28 900	3,2	45,1	3,8	9,9	3,2	24,6	3,7
	Kvinnor	50 100	23 900	3,0	44,0	3,7	9,1	3,0	26,5	4,0
	Totalt	89 100	26 000	2,8	42,9	3,6	8,8	2,8	24,4	3,7
Privat tjänsteproduktion (G+H+I+J+K+M+N+O)	Män	495 100	32 600	1,8	44,8	3,8	9,3	3,0	22,0	3,4
	Kvinnor	452 700	25 100	3,0	48,5	4,0	10,7	3,4	25,5	3,9
	Totalt	947 800	29 000	2,5	46,9	3,9	10,1	3,3	23,9	3,6
Offentlig sektor	Män	204 800	28 700	3,0	44,2	3,7	8,2	2,7	22,9	3,5
	Kvinnor	489 300	24 100	2,9	46,5	3,9	8,5	2,8	24,2	3,7
	Totalt	694 200	25 400	2,9	45,4	3,8	8,3	2,7	23,5	3,6
Statlig sektor	Män	84 100	29 500	3,5	43,9	3,7	8,6	2,8	22,8	3,5
	Kvinnor	91 000	25 300	4,4	48,1	4,0	10,7	3,4	28,0	4,2
	Totalt	175 500	27 300	3,9	45,0	3,8	9,4	3,0	24,7	3,7
Kommunal sektor	Män	86 800	24 900	2,7	42,2	3,6	8,2	2,6	23,2	3,5
	Kvinnor	264 100	23 200	2,7	45,0	3,8	8,3	2,7	24,1	3,7
	Totalt	350 800	23 600	2,7	44,2	3,7	8,2	2,7	23,7	3,6
Äldre- och handikappomsorg	Män	5 600	23 900	3,0	50,7	4,2	9,3	3,0	25,7	3,9
	Kvinnor	30 400	24 200	2,7	53,8	4,4	8,4	2,7	25,5	3,9
	Totalt	36 000	24 200	2,8	53,3	4,4	8,6	2,8	25,5	3,9
Skola	Män	47 000	25 200	2,4	40,0	3,4	7,0	2,3	22,3	3,4
	Kvinnor	100 400	24 600	2,4	41,9	3,6	7,0	2,3	22,4	3,4
	Totalt	147 300	24 800	2,4	41,2	3,5	7,0	2,3	22,2	3,4
Barnomsorg	Män	9 200	19 700	3,1	43,4	3,7	10,2	3,3	26,2	4,0
	Kvinnor	65 100	21 000	2,9	48,5	4,0	9,9	3,2	28,1	4,2
	Totalt	74 300	20 800	2,9	47,8	4,0	9,9	3,2	27,6	4,1
Landstingskommunal sektor	Män	34 000	36 100	2,4	48,4	4,0	7,5	2,4	22,5	3,4
	Kvinnor	134 200	24 900	2,2	48,4	4,0	7,5	2,4	21,9	3,4
	Totalt	167 900	27 200	2,2	48,0	4,0	7,4	2,4	21,8	3,3
Vård	Män	26 100	38 400	2,4	47,7	4,0	7,3	2,4	22,8	3,5
	Kvinnor	103 000	25 900	2,2	48,8	4,1	7,3	2,4	21,9	3,3
	Totalt	128 700	28 400	2,2	48,2	4,0	7,2	2,4	21,9	3,4

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattning på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad lönerrevision

Månadslön (grundlön) och löneutveckling år 2006

Bilaga 2c. Samtliga anställda

Sektor		Samtliga		Löneutveckling. Procent							
		Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006		Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006		
					Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
Samtliga sektorer	Män	1 812 600	26 600	2,5	42,5	3,6	9,0	2,9	21,8	3,3	
	Kvinnor	1 764 800	22 000	3,0	45,2	3,8	9,6	3,1	24,3	3,7	
	Totalt	3 576 700	24 400	2,8	43,9	3,7	9,3	3,0	23,0	3,5	
Privat sektor	Män	1 525 100	26 700	2,4	42,3	3,6	9,1	2,9	21,6	3,3	
	Kvinnor	894 200	22 700	3,2	47,0	3,9	10,5	3,4	24,8	3,8	
	Totalt	2 418 900	25 300	2,8	44,2	3,7	9,6	3,1	22,8	3,5	
D Tillverkningsindustri	Män	469 400	25 800	2,9	40,6	3,5	9,7	3,1	21,8	3,3	
	Kvinnor	154 700	23 500	4,2	47,1	3,9	11,4	3,7	25,8	3,9	
	Totalt	623 700	25 300	3,2	42,3	3,6	10,0	3,2	22,7	3,5	
28–35 Verkstadsindustri	Män	251 100	26 800	2,9	42,0	3,6	9,5	3,1	22,4	3,4	
	Kvinnor	63 000	24 300	4,0	50,2	4,2	11,9	3,8	27,4	4,1	
	Totalt	313 900	26 300	3,0	44,0	3,7	9,9	3,2	23,3	3,6	
15+16 Livsmedels-, dryckes- och tobaksindustri	Män	34 600	24 000	3,1	37,2	3,2	9,5	3,1	19,9	3,1	
	Kvinnor	18 700	21 300	6,4	43,1	3,7	12,8	4,1	27,9	4,2	
	Totalt	53 400	23 100	4,3	39,5	3,4	10,5	3,4	22,6	3,5	
20 Trävaruindustri, ej möbler	Män	27 600	22 600	3,5	39,6	3,4	11,1	3,6	23,9	3,6	
	Kvinnor	5 100	21 100	2,6	39,4	3,4	10,3	3,3	25,0	3,8	
	Totalt	32 600	22 400	3,2	40,0	3,4	11,1	3,6	24,1	3,7	
21 Massa- och pappersindustri	Män	26 100	25 200	1,8*	37,5	3,2	9,9	3,2	21,6	3,3	
	Kvinnor	6 500	23 100	1,7*	45,0	3,8	10,8	3,5	24,0	3,6	
	Totalt	32 600	24 700	2,1*	39,2	3,4	10,4	3,4	22,3	3,4	
22 Förlag; grafisk o a reproindustri	Män	20 300	27 000	2,4	38,4	3,3	12,0	3,9	23,3	3,6	
	Kvinnor	14 000	24 800	1,8	44,3	3,7	11,0	3,5	23,3	3,6	
	Totalt	34 100	26 100	2,2	40,1	3,4	11,4	3,7	23,2	3,5	
27 Stål- och metallverk	Män	26 900	24 700	3,2	39,4	3,4	9,8	3,2	19,6	3,0	
	Kvinnor	4 800	23 500	3,4	47,7	4,0	12,5	4,0	23,3	3,6	
	Totalt	31 700	24 500	3,4	40,7	3,5	10,2	3,3	19,8	3,1	
Övrig tillverkningsindustri 23+24+25+26+36+37	Män	78 200	25 200	3,1	39,7	3,4	8,9	2,9	20,2	3,1	
	Kvinnor	39 000	23 400	5,3	46,2	3,9	10,4	3,4	24,0	3,6	
	Totalt	117 100	24 600	4,1	41,3	3,5	9,2	3,0	21,0	3,2	
F Byggindustri	Män	178 300	25 100	2,6	39,9	3,4	8,0	2,6	20,9	3,2	
	Kvinnor	16 300	23 700	4,6	53,9	4,4	9,8	3,2	32,5	4,8	
	Totalt	194 600	25 000	2,7	41,7	3,5	8,5	2,8	21,8	3,3	
G Parti- och detaljhandel; reparation	Män	243 200	26 200	1,8*	41,7	3,5	8,1	2,6	22,6	3,5	
	Kvinnor	200 900	20 900	3,5	45,5	3,8	10,6	3,4	25,3	3,8	
	Totalt	444 000	23 900	2,2	43,5	3,7	8,8	2,8	23,8	3,6	
51 Partihandel	Män	118 300	29 500	1,7*	43,3	3,7	8,0	2,6	21,1	3,2	
	Kvinnor	51 100	24 800	4,2	52,5	4,3	9,6	3,1	26,4	4,0	
	Totalt	169 300	28 100	2,0	46,2	3,9	7,8	2,5	22,8	3,5	
52 Detaljhandel	Män	72 800	22 100	1,7*	39,0	3,4	9,0	2,9	24,4	3,7	
	Kvinnor	138 800	19 400	3,5	42,3	3,6	11,6	3,7	25,0	3,8	
	Totalt	211 600	20 400	2,9	41,1	3,5	10,7	3,4	25,0	3,8	
H Hotell och restaurang	Män	39 800	19 600	4,9	38,6	3,3	10,8	3,5	22,9	3,5	
	Kvinnor	59 400	18 100	2,5	38,7	3,3	8,4	2,7	21,0	3,2	
	Totalt	99 200	18 800	3,7	38,9	3,3	9,5	3,1	22,0	3,4	
I Transport- och kommunikationer	Män	159 000	24 300	3,1	42,6	3,6	7,6	2,5	18,7	2,9	
	Kvinnor	58 300	23 000	2,9	44,9	3,8	7,3	2,4	22,9	3,5	
	Totalt	217 100	24 000	3,4	44,4	3,7	7,5	2,4	20,5	3,2	

Sektor	Samtliga		Löneutveckling, Procent							
	Antal	Månadslön	2006	Tio senaste åren 1996–2006		Avtal 2004 2003–2006		2000-talet 2000–2006		
				Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	Totalt	Årstakt	
J Kreditinstitut och försäkringsbolag	Män	37 000	45 200	1,0	68,9	5,4	15,3	4,9	27,4	4,1
	Kvinnor	44 500	30 000	4,3	62,9	5,0	15,2	4,8	30,2	4,5
	Totalt	81 600	36 800	2,6	67,4	5,3	15,8	5,0	29,8	4,4
K Företagstjänster mm (t.ex. bevakning o städning)	Män	245 600	30 600	1,9	41,1	3,5	9,9	3,2	21,6	3,3
	Kvinnor	151 700	24 600	3,1	46,3	3,9	11,3	3,6	24,5	3,7
	Totalt	397 400	28 400	2,6	43,2	3,7	11,0	3,5	23,0	3,5
M Utbildning	Män	16 200	25 300	2,8	6,4	2,1
	Kvinnor	36 700	22 000	2,7	10,5	3,4
	Totalt	52 800	23 100	2,6	9,4	3,0
N Hälso- och sjukvård	Män	24 000	25 000
	Kvinnor	87 200	21 800
	Totalt	111 300	22 500
O Andra samhällliga och personliga tjänster	Män	62 400	25 500	3,4	42,1	3,6	8,9	2,9	22,7	3,5
	Kvinnor	69 500	22 400	2,9	43,5	3,7	8,7	2,8	24,6	3,7
	Totalt	131 900	23 800	2,9	41,6	3,5	8,4	2,7	22,8	3,5
Privat tjänsteproduktion (G+H+I+J+K+M+N+O)	Män	827 200	27 600	2,1	43,2	3,7	9,0	2,9	21,6	3,3
	Kvinnor	708 200	22 500	2,9	46,3	3,9	10,2	3,3	24,3	3,7
	Totalt	1 535 300	25 300	2,5	44,9	3,8	9,6	3,1	23,0	3,5
Offentlig sektor	Män	287 500	25 700	3,0	43,6	3,7	8,5	2,7	22,9	3,5
	Kvinnor	870 600	21 300	2,8	43,3	3,7	8,8	2,8	23,6	3,6
	Totalt	1 157 800	22 400	2,8	43,1	3,6	8,6	2,8	23,3	3,5
Statlig sektor	Män	95 300	28 500	3,5	43,8	3,7	8,7	2,8	22,8	3,5
	Kvinnor	96 400	24 900	4,4	47,6	4,0	10,6	3,4	27,7	4,2
	Totalt	192 200	26 700	3,9	44,8	3,8	9,5	3,1	24,6	3,7
Kommunal sektor	Män	146 900	22 100	2,8	42,1	3,6	8,6	2,8	23,2	3,5
	Kvinnor	591 600	20 100	2,7	41,4	3,5	8,8	2,8	23,4	3,6
	Totalt	738 200	20 500	2,7	41,4	3,5	8,7	2,8	23,3	3,6
Äldre- och handikappomsorg	Män	33 200	18 300	3,0	42,6	3,6	9,4	3,0	23,7	3,6
	Kvinnor	246 700	18 500	2,7	40,1	3,4	8,9	2,9	23,2	3,5
	Totalt	279 900	18 500	2,7	40,2	3,4	8,9	2,9	23,3	3,5
Skola	Män	50 900	24 600	2,4	40,0	3,4	7,2	2,3	22,3	3,4
	Kvinnor	114 800	23 700	2,4	41,5	3,5	7,3	2,4	22,4	3,4
	Totalt	165 600	24 000	2,4	41,0	3,5	7,2	2,4	22,3	3,4
Barnomsorg	Män	17 100	18 500	3,0	42,5	3,6	10,3	3,3	25,5	3,9
	Kvinnor	132 500	19 200	2,7	43,2	3,7	10,0	3,2	25,5	3,9
	Totalt	149 600	19 200	2,7	42,9	3,6	10,1	3,2	25,6	3,9
Landstingskommunal sektor	Män	45 300	31 700	2,4	47,0	3,9	7,7	2,5	22,4	3,4
	Kvinnor	182 600	23 200	2,2	46,6	3,9	7,7	2,5	22,1	3,4
	Totalt	227 400	24 900	2,2	46,4	3,9	7,6	2,5	22,0	3,4
Vård	Män	33 900	33 800	2,4	46,7	3,9	7,5	2,4	22,7	3,5
	Kvinnor	142 200	23 900	2,2	47,0	3,9	7,6	2,5	22,1	3,4
	Totalt	175 700	25 800	2,2	46,7	3,9	7,5	2,4	22,1	3,4

.. Uppgift ej tillgänglig eller för osäker för att redovisas

* Osäker skattning på grund, bortfall, mätfel, rotation i urvalet eller försenad lönerrevision

Lönerapport år 2007

Lönerna ökade i genomsnitt med 2,8 procent för både arbetare och tjänstemän år 2006. Medellönen är därmed 19 600 kronor i månaden för arbetare och 28 200 kronor för tjänstemän. En skillnad på hela 8 600 kronor till tjänstemännens favör.

Även mellan kvinnor och män är lönegapet stort. Det har dock minskat sakta men säkert de senaste åren och år 2006 ökade lönerna med en halv procent mer för kvinnor än för män.

LO:s årliga lönerapport redogör för löner och löneutveckling för arbetare och tjänstemän samt för kvinnor och män inom olika sektorer och näringsgrenar på den svenska arbetsmarknaden.

För ytterligare information,
kontakta Mats Larsson, telefon 08-796 28 11.

Lönerapport år 2007

Löner och löneutveckling år 1996–2006

